

DẤU HIỆU CỦA CON THỨ

 Cảm ơn. Và ông nói, “Xin giấu kín tôi trong Ngài.”Ồ, tôi nghĩ điều đó thật đẹp. Tôi thích điều đó thực sự, thực sự tốt. Cảm ơn các bạn rất nhiều.

Và chúc một “Buổi chiều thật vui vẻ,” tới tất cả các bạn, “buổi tối tốt lành,” và các phước hạnh của Đức Chúa Trời ở cùng tất cả các bạn.

Bây giờ, một lần nữa, tối nay, chúng ta có đặc ân được mở lại những trang của Lời, tại đây, để nghiên cứu. Tôi—tôi ưa thích ca hát; tôi thật thích nó. Và tôi thường nói với mọi người, “Khi anh em đến Thiên đàng, nếu anh không thể tìm thấy tôi quanh Ngài ở đâu đó, hãy đi qua nơi họ đang hát.” Và tôi—tôi muốn được ở đó. Và tôi ưa thích hát hay. Nhưng, trong thời gian của—của một buổi nhóm Phúc âm, nơi các quyết định được đưa ra, tôi nghĩ, “Chỉ một hoặc hai bài hát, và nhanh chóng đến với Lời. Dành thời gian cho Lời.” Hiểu không? Vì đó là điều—điều chính yếu: là đi thẳng đến Lời.

Có ai đó ở đây, những người từ ngoài thị trấn, họ đang ở trong một chiếc xe moóc, ngay phía sau nơi này, mà tôi định đến gặp vào đầu giờ chiều một chút, ngay trước các buổi nhóm. Nếu họ ở đây: Tôi xin lỗi vì đã không thực hiện được cuộc hẹn đó; và tôi sẽ gặp các bạn ngay sau khi buổi nhóm kết thúc; và tha thứ cho tôi vì đã nói, “Tôi sẽ ở đây,” khi tôi, những thứ khác xuất hiện, mà, tôi không thể ở đây vào lúc đó.

Bây giờ, tối mai...Chúng ta luôn đề cao một điều, Đức Chúa Jêsus Christ, chỉ thể thôi, và bất cứ điều gì ý muốn Thiên đàng của Ngài sẽ là dành cho chúng ta thực hiện. Nhưng nếu đó là ý muốn Thiên đàng của Ngài tối mai, về *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*, chúng ta sẽ nói, nếu Chúa muốn.

² Và tối nay, chúng ta đưa ra, nếu Ngài...là đặc ân của Ngài cho chúng ta làm điều đó, hoặc đặc ân của chúng ta dành cho chúng ta làm cho Ngài, đúng hơn, tối nay, chúng ta muốn nói về một

trong những chủ đề quan trọng nhất của thời đại: *Dấu Hiệu Của Con Thú*.

³ Và tối hôm qua chúng ta đã ở trong các thời đại hội thánh, *Bảy Thời Đại Hội Thánh*. Và sự khởi đầu với Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô, của Ê-phê-sô; và kết thúc ở Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, thời đại hội thánh cuối cùng. Và cầu xin Chúa ban ơn phước của Ngài giờ này cho Lời khi chúng ta nói.

⁴ Bây giờ chúng ta sẽ thật sự cúi đầu cầu nguyện trong giây lát, ngay trước khi chúng ta mở Lời Thiêng Liêng này.

⁵ Lạy Cha Thiên Thượng Nhân Từ, chúng con rất biết ơn về đặc ân mà chúng con có được tối nay, được sống động, và được ở đây trên trái đất, tối nay, và có sức khỏe và sức lực, và có thể ngồi trong tòa nhà, nơi đang đọc Lời của Đức Chúa Trời đang được đọc.

⁶ Và chúng con cầu nguyện, Ôi Đấng Cứu Chuộc phước hạnh, là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng con, Đấng đã rửa sạch chúng con trong Huyết Ngài, và đã tẩy sạch chúng con khỏi tội lỗi, và bây giờ dâng chúng con cho Cha, không tì vết, trong Chúa Cứu Thế Jê-sus; xin Ngài đến, tối nay, và lấy Lời và tỏ Nó cho lòng chúng con. Cầu xin Đức Thánh Linh nắm giữ Lời như Lời đang được giảng dạy, và cầu xin Lời đi thẳng đến mục tiêu của nó, đến từng tấm lòng, tấm lòng con và tấm lòng khán giả. Khi chúng con cần Nó, Cha ôi, nguyện xin Nó được đáp ứng. Và xin cho không ai chống lại Lời. Và, lạy Cha, nếu bất cứ lúc nào con nói điều gì trái ngược với sự hướng dẫn của Ngài, xin Đức Thánh Linh khớp miệng con lại. Con chỉ mong biết Lẽ thật là gì, và rồi bước đi trong đó.

⁷ Xin ban phước cho chúng con bây giờ, tha thứ cho tội lỗi của chúng con, khi chúng con nhóm nhau lại trong nhà thờ phượng này. Xin cho tội lỗi chúng con được ở dưới Huyết, và tâm linh chúng con đặt trong thái độ thờ phượng đúng đắn vào lúc này. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jê-sus. A-men.

⁸ Bây giờ, tôi vừa nghĩ, mảnh giấy nhỏ này ở đây, tôi đã viết ra vài câu Kinh Thánh để... đề cập đến, để đọc, để bắt đầu. Và bây

giờ khi tôi lên đây, có vẻ như tôi không muốn đọc bất kỳ câu nào trong chúng. Đó thường là cách nó diễn ra; bốn hoặc năm đoạn trích nhỏ để bắt đầu.

⁹ Nhưng tôi muốn đọc hoặc nói điều này trước tiên, rằng, khi nói, tôi không bao giờ suy nghĩ. Anh em biết đấy, có lẽ, thật giống như...Tôi không có nhiều kế hoạch để nói hơn anh em làm, thấy đấy, không một điều. Tôi chỉ đợi Ngài. Và khi tôi nhìn thấy nó, tôi chỉ vươn ra và lấy nó, và đưa nó ra. Và rồi đôi khi điều đó nghe có vẻ hơi thô bạo, nhưng đó chỉ là cách duy nhất tôi tiếp nhận nó. Vì vậy đó là—đó là cách duy nhất tôi có thể đưa ra nó.

¹⁰ Bây giờ, trong này, hãy để nó...tôi nói lại tối nay. Điều này không hướng đến bất kỳ cá nhân hay tôn giáo nào của bất kỳ ai, đấy, không chút nào. Chúng ta không tin vào điều đó. Chúng ta tin rằng chúng ta là những người Mỹ chân chính thực sự, rằng mọi người đều có đặc ân thờ phượng Đức Chúa Trời theo tiếng gọi của lương tâm mình. Và chúng ta muốn nó luôn luôn là cách ấy. Nhưng, trong mỗi nhà thờ, chúng ta có sự dạy dỗ.

¹¹ Nhiều khi, trong các tổ chức, hệ phái, họ có một tín điều. Và họ giữ vững tín điều đó, “Đây là tín điều của chúng tôi.” Cho dù mục sư nghĩ gì, họ phải giảng dạy tín điều, vì họ ở trong giáo phái đó.

¹² Và ở đây, chúng ta không có tín điều nào khác ngoài Đấng Christ, đó là tín điều; và không có luật pháp nào ngoài tình yêu thương; không có cuốn sách nào ngoài Kinh Thánh. Và Đấng Christ là Đầu; và Kinh Thánh là sách giáo khoa của chúng ta; thế gian là giáo xứ của tôi. Vì vậy tôi thích—tôi chỉ thích rao giảng theo cách mà tôi cảm thấy được dẫn dắt để rao giảng, và chỉ theo cách mà tôi thấy.

¹³ Và rồi trong thời gian này, đặc biệt khi nói về phần thực sự gay gắt, khó khăn, sắc bén này của Phúc âm, nhưng, anh em biết đấy, đây là nhà của sự phán xét. “Sự phán xét bắt đầu ở” (ở đâu?) “nhà của Đức Chúa Trời.” Đúng. Đây là nơi sự phán xét bắt đầu. Và đó là...Nếu anh em đến tòa án ở đây, và anh em đã có phiên xét xử, họ có một cuốn sách luật ở đó, họ phải đọc luật này, để tìm thấy anh em bị phán xét vì điều gì. Và đó là cách nó diễn ra

trong nhà của Đức Chúa Trời, chúng ta phải nhận lấy nó từ Lời Đức Chúa Trời.

¹⁴ Và bây giờ, nhiều lần, trong những điều này, vì vậy anh em chắc chắn hiểu được điều này bây giờ, rằng, tôi có thể sai. Sự thông giải của tôi có thể sai. Nhưng tôi cố gắng đọc Nó thật kỹ, và chỉ nói giống như Nó nói. Chỉ ở lại đúng với lời Kinh Thánh, nói những gì Nó nói.

¹⁵ Và bây giờ nó thật quá tệ, hay...Có lẽ không phải là ý muốn của Chúa, và có thể đúng là vậy, tôi không biết, rằng, tôi muốn có chỉ tuần này qua tuần khác trong Sách này, chỉ để ở lại ngay đây và xem nó nắm bắt ngay trở lại với Đa-ni-ên, và Đa-ni-ên và Khải Huyền, và gắn liền vào các nhà tiên tri.

¹⁶ Và toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời được gắn liền với nhau. Sáu mươi sáu Sách, được viết bởi một số người, cách nhau hàng trăm năm, và không ai mâu thuẫn với ai, không một ai. Mỗi người trong số họ hoàn hảo. Chưa bao giờ có một tác phẩm văn chương nào được viết như Nó, trên khắp thế giới.

¹⁷ Họ đã có, trong hai nghìn năm, cố gắng thay đổi Lời Cầu Nguyện của Chúa. Đặt một từ vào Nó, hoặc lấy đi Một từ khỏi Nó, để làm cho Nó tốt hơn. Anh em thật không thể làm điều đó.Ồ, nó thật hoàn hảo. Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

¹⁸ Và tôi tin—Kinh Thánh là Lời được Đức Chúa Trời soi dẫn. Mỗi Lời của Nó đều được hà hơi. Tôi không tin rằng *điều này* không được soi dẫn, và *đây* là, và *đó* là. Tôi tin Nó tất cả đều được soi dẫn. Nó hoàn toàn đúng hoặc hoàn toàn sai; và nếu tất cả Nó lẫn lộn, thì chúng ta không biết phải làm gì. Nhưng Nó, từng chút một, là Lẽ thật. Tôi sẽ sẵn sàng hy sinh mạng sống của mình bất cứ lúc nào cho những gì CHÚA PHÁN NHƯ VẬY ở đây.

¹⁹ Bây giờ, bây giờ họ chỉ có vài đêm này. Và, nhân đây, chúng ta sẽ có buổi thờ phượng tối thứ Bảy, tiếp tục ngay như cũ, về việc có một...

²⁰ Một số người trong nhà thờ nói rằng họ sẽ...sự dơ bẩn, để đến trong nhà thờ vào sáng Chúa nhật, rằng một số người trong số họ nói họ sẽ ở lại vào tối thứ Bảy, sau buổi nhóm, và giúp dọn dẹp nhà thờ để mọi người không phải đến vào sáng Chúa nhật, hoặc

là...hoặc họ sẽ không phải làm việc vào Chúa nhật, để—để chuẩn bị sẵn sàng cho nhà thờ. Chúng ta không...Chúng ta muốn...Tôi không phải là người giữ ngày Sa-bát, tuy nhiên tôi thích tôn trọng sự—sự thờ phượng nghiêm ngặt như có thể được.

21 Và bây giờ, thế thì, tôi nghĩ rằng tôi sẽ thông báo vào tối mai, có thể, nếu Chúa muốn, những gì chúng ta sẽ nói vào tối thứ Bảy.

22 Bây giờ, tối nay là: *Dấu Hiệu Của Con Thú*. Và tối mai: *Ấn Của Đức Chúa Trời*. Đó là hai đề tài quan trọng nhất...Tôi đoán, hầu hết các chủ đề quan trọng nhất sẽ được nói trong thời kỳ này, vì tôi thực sự tin rằng chúng ta đang sống trong thời kỳ phán xét đã được nghiên cứu tỉ mỉ này của Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng chúng ta đang ở ngay trong thời của nó. Và chúng ta không có quan điểm cực đoan. Chúng ta không muốn trở nên cuồng tín. Chúng ta chỉ muốn tiếp cận nó một cách lành mạnh như Kinh Thánh sẽ nói về nó ở đây; và Điều đó thật hoàn hảo, dĩ nhiên.

23 Và bây giờ về vấn đề điều này, ngày nay chúng ta nghe rất nhiều người nói về dấu hiệu của con thú. Anh em đã nghe nó trong một thời gian dài, “Nó là gì? Ai làm điều đó? Ở đâu? Ai sẽ có nó? Và nếu họ có nó, điều gì—điều gì nó sẽ làm gì với họ? Điều gì? Điều gì? Nó có thể làm hại anh em không? Có—có bất kỳ tác hại đối với nó không?”

24 Ô, bây giờ, đó là những gì chúng ta—chúng ta muốn tìm hiểu từ Lời của Đức Chúa Trời, điều đầu tiên, “Có một dấu hiệu của con thú đã được nói đến trong Kinh Thánh không?” Và điều tiếp theo, “Nó sẽ liên quan đến thời đại nào? Và ai sẽ là những người sẽ có nó? Và anh em sẽ làm gì? Anh em có thể có nó và không biết nó?” Và vân vân, điều đó, chỉ những câu hỏi đó như thế. Vì vậy, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi, rằng—rằng đây sẽ là một trong hai chủ đề quan trọng nhất mà tôi có thể nghĩ đến trong Kinh Thánh, *Dấu Hiệu Của Con Thú* và *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*.

25 Bây giờ, trước tiên, tôi có một câu Kinh Thánh ở đây để cho thấy liệu...hoặc chỉ viết ra, chỉ để tôi có thể giữ đến Nó, và đó là Thánh...Để bắt đầu, chúng ta hãy xem dấu hiệu của con thú là gì, và, “Dấu hiệu này có nguy hiểm không? Phải nó không?” Bây giờ

trong sách Khải huyền, chương 14 và câu thứ 9, đó là sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Bây giờ, bất kỳ học giả Kinh Thánh nào...

²⁶ Tôi thấy Anh Stanley ở đây, và hai hay ba mục sư truyền đạo nữa đang có mặt. Và tối hôm qua có một số anh em ở đây từ thần học viện Báp-tít ở Louisville, và có lẽ có một số tối nay. Tôi không biết. Và có thể có Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, và có thể là người Do-thái Chính thống. Tôi không biết. Nhưng đó không phải là...

²⁷ Điều này không làm tổn thương tình cảm của bất kỳ ai; không chút nào. Và nó chỉ dành cho...Đúng như cách Kinh Thánh được viết ra, để đọc Nó, và để anh em nhìn vào Nó, chính mình. Và chúng ta hãy tiếp cận Nó một cách sáng suốt như chúng ta biết, trong sự kính sợ Đức Chúa Trời, biết rằng Ngài sẽ phán xét chúng ta vì lời nói của chúng ta. Lời nói của chúng ta sẽ ban phước cho chúng ta hoặc lên án chúng ta vào Ngày Phán Xét.

²⁸ Và nếu tôi cảm thấy rằng tôi biết điều gì đó, và giữ nó lại, thì Đức Chúa Trời sẽ bắt tôi phải trả giá vào Ngày Phán xét; và những linh hồn với những bàn tay của họ, nói, “Anh Branham, nếu anh chỉ nói với chúng tôi, thì chúng tôi đã không ở trong tình trạng này ngày hôm nay.”

²⁹ Tôi muốn đứng như Phao-lô ngày xưa, “Tôi tự do về huyết của tất cả anh em. Vì tôi đã không trể nãi một chút nào để tỏ ra cho anh em toàn bộ ý muốn của Đức Chúa Trời.” Đúng vậy, đúng như tôi thấy Nó; và nếu tôi sai, xin Chúa tha thứ cho tôi. Những điều này không bao giờ đến...Tôi chưa bao giờ đến bất kỳ thần học viện nào, không bao giờ đi học trường nào, không bao giờ nghe lời của người nào khác về Nó. Tôi đi thẳng vào Kinh Thánh, trong sự cầu nguyện. Và điều này được tiết lộ một cách Thiêng liêng bởi Đức Thánh Linh, cùng một Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã hướng dẫn tôi thấy những khả tượng và đại loại như vậy, và sự chữa lành người đau. Và anh em có thể đoán xét bằng điều đó liệu Nó có đúng hay không.

³⁰ Bây giờ, đây là sứ điệp của thiên sứ thứ ba, cho thế gian. Và anh em biết điều gì, của sứ điệp thiên sứ thứ ba, nó sẽ được đưa ra bây giờ trong thời đại này. Đây là chuyến bay của sứ điệp thiên sứ thứ ba, nếu anh em là độc giả Kinh Thánh.

³¹ Có ba tai họa theo sau nó. Tai vạ đầu tiên xảy ra trong Thế Chiến Một. Tai vạ thứ hai đã xảy ra trong Thế Chiến Hai. Anh em hiểu bây giờ chúng ta đang đi vào điều gì. Được rồi. Chúng ta đang ở cuối đường.

³² Bây giờ chúng ta hãy ghi nhớ điều này trong trí, ngay trước khi chúng ta đọc Kinh Thánh. Về mặt vị trí, chúng ta nhất thiết đang ở vào thời kỳ cuối cùng. Bao lâu? Tôi không biết; không ai biết.

³³ Nhưng, hãy nhìn xem, chúng ta hãy nói về lịch sử. Hai nghìn năm đầu tiên, trật tự thế giới đạt đến đỉnh cao nhất, và Đức Chúa Trời đã hủy diệt thế gian bằng nước. Anh em biết điều đó không? Rồi nó xuất hiện như một thế giới mới. Và hai ngàn năm thứ hai, nó lại đến hồi kết thúc, và Đức Chúa Trời đã sai Chúa Jêsus đến. Đúng thế không? Đây là sự kết thúc của hai ngàn năm tiếp theo, 1954. “Và Phúc âm,” Chúa Jêsus đã phán, “công việc sẽ được giảm bớt,” (Vì điều gì?) “vì cơ những người được chọn, hoặc không có sanh vật nào được cứu,” nó sẽ rất độc ác. Vì chúng ta đang ở vào thời kỳ cuối cùng. Và sau đó, thứ bảy, trong hình bóng, là Thiên hy niên, một nghìn năm.

³⁴ Như Đức Chúa Trời đã làm việc sáu nghìn năm, chúng ta biết rằng một nghìn năm... “Một ngày trên Trời bằng một ngàn năm dưới đất,” Phi-e-rơ thứ Nhì. Hiểu không? Bây giờ, và Đức Chúa Trời đã xây dựng thế gian trong sáu nghìn năm. Và Hội thánh đã lao khổ chống lại tội lỗi đến nay đã sáu nghìn năm. Và nghìn thứ bảy, Đức Chúa Trời đi vào sự nghỉ ngơi, và đã yên nghỉ ngày thứ bảy; và bây giờ là một hình bóng của Thiên hy niên, Hội thánh sống ở đây trên trái đất, ngay tại đây trong hình thức thân thể, trong một ngàn năm, không có bệnh tật, buồn phiền, bệnh tật, hay chết chóc. Đó là thời đại hoàng kim, tuyệt vời đang đến bây giờ! Ô, vì điều đó! Ô, tôi thích bài hát đó:

Trái đất đang rên rỉ, khóc cho ngày giải thoát
êm dịu,
Khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất lần nữa.

Tôi thích điều đó.

Tội lỗi và đau khổ, đau đớn và sự chết của thế giới đen tối này sẽ chấm dứt, Trong một triều đại vinh quang với Chúa Jêsus của một ngàn năm bình an.

Kinh Thánh nói, “Họ cai trị và trị vì với Đấng Christ trong một nghìn năm,” một Thiên hy niên.

Bây giờ, Sứ điệp của thiên sứ thứ ba này, ngay trước khi Chúa Đến, khi Ấn và dấu được đóng. Bây giờ, sẽ có một cuộc tập hợp lớn, một cuộc tập hợp.

³⁵ Ở ngoài miền Tây, khi chúng tôi đi chơi, tôi đã từng, từ khi còn là cậu bé, tôi thường đi ra ngoài để tham gia cuộc vây bắt gia súc vào mùa Xuân và cuộc vây bắt mùa Thu, đi ra vào trong núi và lùa đàn gia súc xuống. Và sau khi chúng tôi có được tất cả gia súc mà chúng tôi có thể tìm thấy, ở mọi nơi, sau đó chúng tôi tách ra tất cả những con không-...những con không thuộc về chúng tôi. Những con vật của chúng tôi có dấu riêng, và chúng đã được đóng dấu. Và nếu anh em từng...

³⁶ Người nào từng thấy họ đóng dấu gia súc không? Thật là một điều thú vị khi xem họ đóng dấu gia súc. Tôi thường cảm thấy tiếc cho con bò. Và đó là một mớ hỗn độn kinh tởm khó chịu khi anh em bắt đầu việc đóng dấu gia súc. Làm nóng bàn ủi đóng dấu thường là công việc của tôi, mang bàn ủi. Và đặt nó trên một con bò đực non đang nằm đó, và chân nó bị trói; và đóng dấu hiệu đó lên nó, và lông và thịt cháy lên; ném một ít nhựa thuốc lên nó, và thả nó ra. Và bảo nó đi! Nó thực sự đi. Nhưng, nhìn xem, nó đã bị đánh dấu.

³⁷ Và đó là cách Đức Chúa Trời làm với chúng ta. Thỉnh thoảng, anh em phải hạ mình xuống với bàn thờ và bị trói buộc. Nhưng, hồi anh em, khi Đức Thánh Linh từng đặt một dấu hiệu trên anh em, anh em có thể chạy và la hét, nhưng anh em đã bị đóng dấu. Đúng thế. Anh em là vậy đó. Khi Ông Chủ đến, Ngài biết anh em thuộc về nơi nào.

Nhưng, ờ, với kẻ non dại đi lạc đó, kẻ mà bị kết án bị quay trở lại giữa những—những kẻ thô bạo.

³⁸ Bây giờ, thời gian đóng dấu. Và bây giờ sẽ chỉ có hai người cỡi ngựa trong điều này, đó sẽ là Đức Chúa Trời và Sa-tan. Sa-tan sẽ lấy người của hắn, và Đức Chúa Trời sẽ lấy người của Ngài. Tối nay chúng ta sẽ xem ai đang mang nhãn hiệu của Sa-tan, và tối mai chúng ta sẽ xem ai mang nhãn hiệu của Đức Chúa Trời, theo Lời Đức Chúa Trời.

³⁹ Bây giờ đây là sứ điệp của thiên sứ, câu thứ 9 của chương 14. Hãy đọc một vài câu Kinh Thánh này ở đây, tôi đã viết ra. “Và thiên sứ...”

Lại một thiên sứ thứ ba theo sau họ, nói lớn tiếng mà rằng, Nếu ai thờ phượng con thú cùng tượng nó, và chịu dấu nó ghi trên trán, hay...tay,

thì người ấy cũng sẽ uống rượu thanh nộ của Đức Chúa Trời, mà được rót không pha trong chén thanh nộ Ngài; và...sẽ chịu đau đớn trong lửa và diêm ở trước mặt các thiên sứ thánh, và trước mặt Chiên Con:

⁴⁰ Chắc chắn không muốn liên quan gì với điều đó! Hãy xem.

Và khói của sự đau đớn chúng nó bay lên mãi mãi: và những kẻ thờ lạy con thú và tượng nó, cùng những kẻ chịu dấu của tên nó ghi, thì cả ngày hay đêm không lúc nào nhận được bình an.

⁴¹ Tôi không muốn làm gì với điều đó, tôi chắc chắn thế. Vâng. Hãy nghe câu kế tiếp, trong khi tôi đang nhìn xem điều đó.

Đây tỏ ra sự nhện nhục của các thánh đồ: đây là họ mà giữ điều răn của Đức Chúa Trời, và có lòng tin nơi Chúa Jêsus Christ.

⁴² Bây giờ chương thứ 15, và câu thứ 2. Và...Hãy nghe bây giờ, trong chương thứ 15 và câu thứ 2. Bây giờ, chúng ta đang đọc từ câu thứ 14, và câu thứ 9. Bây giờ câu thứ 15, và câu thứ 2.

Và vị thiên sứ thứ nhất đi, và trút bát mình xuống đất; thì trở nên rơi xuống sự hôi thối...ghê chốc nghiêm trọng trên...những người mà có dấu con thú, và trên những người mà thờ lạy hình tượng nó.

Chương 16 và câu thứ 2.

Và với các vua trong thiên hạ phạm tội tà dâm với nó, và dân sự trong thế gian cũng say sưa vì rượu thịnh nộ của sự tà dâm.

43 Chỉ một phút thôi. Tôi xin lỗi. Tôi lật ra, phải giữ hai câu cùng một lúc. Được rồi. Bây giờ là chương thứ 20 và câu thứ 4. Được rồi, đây này.

Và tôi lại thấy những ngài, và họ mà ngồi ở đó trên chúng, và quyền xét đoán được ban cho họ: và tôi thấy linh hồn những kẻ mà đã phải chết chém vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus Christ, và vì lời Đức Chúa Trời, và linh hồn những kẻ chẳng thờ lạy con thú, cùng hình tượng nó, chẳng nhận dấu hiệu nó, hoặc trên trán, hoặc trên tay; và họ được sống và trị vì với Đấng Christ một ngàn năm.

44 Không thể nhận dấu của con thú và rồi thờ phượng Đấng Christ hoặc ở với Ngài. “Nhưng những kẻ nào thờ lạy con thú hay hình tượng của con thú, sẽ chịu đau đớn trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt các thiên sứ thánh.” Đó là những gì Chúa đã phán về điều đó.

45 Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu. Hãy lật trong Kinh Thánh của anh em ngay bây giờ đến chương thứ 13 của sách Khải huyền, và chúng ta sẽ bắt đầu trong chốc lát. Bây giờ điều này là rất cần thiết. Và lắng nghe kỹ bây giờ.

46 Đầu tiên, chúng ta muốn chọn chủ đề của chúng ta từ tối qua. Tối qua chúng ta đã nói về các thời đại hội thánh, rằng, chúng ta đã thấy Chúa Jêsus đứng trong Hội thánh của Ngài như thế nào, “Tiếng như tiếng nước lớn; và đầu và tóc Ngài như lông chiên trắng như tuyết; mắt như ngọn lửa.”

47 Nên nhớ, tất cả—Khải huyền là một sự khả thị, và biểu tượng. Hết thấy sách đều có ý nghĩa, vì vậy anh em phải theo dõi kỹ. Hãy đọc những lời tiên tri, xem các biểu tượng có ý nghĩa gì, rồi so sánh nó ở đây để anh em biết ý nghĩa thực sự của các biểu tượng.

48 “Có đôi mắt như ngọn lửa,” đi đi lại lại khắp đất. Và chúng ta thấy rằng những ngọn lửa kia, giống như... “Những thanh gươm, một thanh gươm đi ra từ miệng Ngài, và một thanh gươm hai

lưỡi,” và chúng ta thấy rằng đó là Lời Đức Chúa Trời đi ra từ miệng của Hội thánh. “Và Nó thấu vào thậm chí cắt đến tận cốt tủy, và xem xét tư tưởng và ý định trong lòng,” Hê-bơ-rơ chương 4.

⁴⁹ Chúng ta thấy Hội thánh đang đứng ở đó với vẻ đẹp của Nó; Đấng Christ thực sự đã đúc nặn nên Nó! Và Hội thánh đã mặc một “áo” trắng. Và anh em để ý, Đó là một người nữ, “chung quanh ngực,” Nó có áo bao phủ lên trên sự xấu hổ của Nàng; và đã có một “dây bằng vàng” buộc bằng chung quanh nó, để giữ nó chung quanh ngực. “Màu trắng,” nói về sự công bình của Đấng Christ; và “dây bằng vàng” tượng trưng cho Phúc âm. Sự rao giảng của Phúc âm mang Đức Thánh Linh đến trên Hội thánh, sự công bình của Đấng Christ; nắm giữ nó ở đó, buộc lại bằng sợi dây, dây đai.

⁵⁰ Lúc ấy Ngài đang đứng đó, “chân như đồng sáng đã luyện trong lò lửa.” Đồng nói về sự phán xét Thiêng liêng. Và Đức Chúa Trời, để xoa dịu lời thề vĩ đại mà Ngài đã thực hiện, Ngài đã sai Đấng Christ, và Đấng Christ đã trả giá cho sự phán xét Thiêng liêng. Và rồi Hội thánh dựa trên sự phán xét Thiêng liêng, Đấng Christ đứng ở vị trí của Nó. Thật là một bức tranh đẹp, “Đứng trong Bảy Chân Đền Vàng!”

⁵¹ Và rồi chúng ta thấy rằng thời đại hội thánh đầu tiên, những gì họ đã có. Bao nhiêu người ở đây đêm qua? Hãy giơ tay của các bạn cho chúng tôi thấy. Được rồi, tốt lắm. Thời đại hội thánh đầu tiên, chúng ta thấy, trong Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô, họ đã có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và họ đã làm phép báp-têm cho nhiều người trong nước, và họ đã có...Tất cả các loại dấu kỳ phép lạ đi theo những kẻ tin.

⁵² Và làm thế nào, trong mỗi thời đại hội thánh, Nó bắt đầu mờ dần. Chu kỳ thứ hai, chu kỳ thứ ba, rồi qua thời đại tối tăm. Họ lộ ra với cái tên giả, với một phép báp-têm giả, cả bằng nước và bằng Đức Thánh Linh.

⁵³ Và rồi chúng đi xuống, vào thời đại tiếp theo, và chúng đã thấp sáng lên một chút. Và rồi có một cánh cửa rộng mở, dành cho sự mở đầu, giữa Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi và Lao-đi-xê.

54 Và sau đó Lao-đi-xê trở nên hăm hăm và đi thẳng ra khỏi Nó tất cả, cho đến khi Đức Chúa Trời phun nó ra khỏi miệng Ngài. Đúng thế. Đó là Kinh Thánh.

55 Và mọi nhà sử học và mọi tín đồ chính thống đều biết rằng Bảy Thời đại Hội thánh đó, hoặc “Bảy Chân Đèn Bằng Vàng,” như Kinh Thánh đã nói, là Bảy Thời đại Hội thánh. Giống như Cựu Ước làm hình bóng trong Tân Ước ở đây, và đúng như nó đi ra.

56 Nhưng sẽ có một sự chấn động lớn và một sự phục sinh ngay trước khi kết thúc của thời kỳ dân Ngoại, trước khi người Do-thái tiếp nhận Nó lần nữa.

57 Nên nhớ, dân Ngoại chỉ bị giới hạn, số lượng thời gian cho ân điển. Kinh Thánh nói, “Họ sẽ giày đạp những tường thành Giê-ru-sa-lem,” Chúa Jêsus phán, “cho đến khi thời kỳ dân Ngoại sẽ được hoàn tất.” Đúng thế. Nó phải có một thời gian hoàn tất rõ ràng.

58 Và chúng ta tìm thấy những điều mà họ đã làm ở đó. Chúng ta để ý những dấu kỳ và phép lạ mà đi theo với họ, Đấng Christ đã phán chúng tuyệt vời dường nào, và họ như thế nào. Rồi Ánh Sáng bắt đầu trở nên càng ngày càng mờ tối, vụt tắt. Và rồi ngay lúc chấm dứt, có một cánh cửa khác rộng mở đặt ở ngay đó cho Hội thánh. Bây giờ chúng ta hãy dừng ngay tại đây trước khi chúng ta đi vào điều đó. Để ý, chúng ta hãy chọn một lời tiên tri khác xuất hiện trong tâm trí tôi. Vị tiên tri đã nói, “Sẽ có một ngày chẳng phải ngày cũng chẳng phải đêm.”

59 Tôi nói quá lớn không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Nếu có thể được, anh em có thể vận cái đó một chút...Tôi biết nó bị dội ngược, và đó là lý do tôi nói hơi lớn một chút, để những người ở phía sau chắc chắn sẽ nghe được. Bởi vì, Điều này rất quan trọng.

60 “Sẽ có một thời, một ngày,” vị tiên tri nói, “sẽ chẳng phải ngày cũng chẳng phải đêm.” Nói cách khác, trời sẽ sáng, nhưng trời sẽ nhiều mây, đầy, một ngày nhiều mây. “Nhưng vào buổi chiều tối, nó sẽ có Ánh sáng.” Thật là một bức tranh đẹp!

61 Bây giờ, khi bình minh ló dạng vào ngày nhiều mây này, điều đó có nghĩa rằng sẽ có chiến tranh, và bối rối, và những thăng trầm, và những thời đại, và những giáo hội, và những chủ nghĩa,

và mọi thứ. Nó sẽ không sáng cũng không tối. Sẽ đến lúc chúng ta biết rằng có một Đức Chúa Trời, và có một Phúc âm, nhưng đơn giản là họ không thể hiểu thông suốt được Nó. Anh em hiểu điều tôi muốn nói không? Họ sẽ nói, “Kinh Thánh nói rằng họ làm *điều đó* trở lại trên Ngũ Tuần, họ đã làm *điều đó* trong Hội thánh sơ khai, họ có những dấu kỳ phép lạ, nhưng hội thánh của chúng ta—chúng ta không dạy Điều đó.” Thấy không, trời nhiều mây, không tối cũng không phải ban ngày. “Nhưng, tuy nhiên, chúng ta tin vào Chúa Jêsus Christ. Chúng ta tin vào sự Đến lần thứ hai của Ngài, và chúng ta biết Ngài sẽ đến.”

62 Kinh Thánh nói, “Chẳng phải sáng cũng chẳng phải tối.” Anh em không thể gọi nó là ngày, và anh em cũng không thể gọi nó là đêm. Nhưng, để ý, “Buổi chiều tối sẽ có Sự Sáng,” vào buổi chiều tối!

63 Khi những người phương đông...Sách này là một Sách phương đông; Kinh Thánh này. Khi Ánh Sáng đầu tiên lộ dạng trong Hội thánh sơ khai, ở Ê-phê-sô, ồ, chúng ta nên nhớ và hiểu những gì đã xảy ra ở đó; Ánh Sáng của Đức Chúa Trời mang đến qua Đức Chúa Jêsus Christ bằng sự tuôn đổ đầu tiên của Đức Thánh Linh. Nó đã ban Ánh sáng cho toàn thế giới, và đã viết nên Kinh Thánh. Đúng thế không?

64 Bây giờ Ngài đã hứa, trên thế giới phương tây, mặt trời mọc ở phương đông, khi bắt đầu thời kỳ ân điển, và bây giờ mặt trời đang lặn ở phương tây, trên những người phương tây. Chúng ta là người phương tây. Và Ngài đã hứa rằng sẽ có một cuộc phục hưng và sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối. Chúng ta ở đây. Ánh Sáng đang chiếu sáng, “và sự tối tăm chẳng hề nhận lấy Nó.” Chính là thế. “Con người ưa việc làm xấu xa hơn là làm điều tốt.”

65 Nhưng nó chỉ chuẩn bị rơi xuống trên chân trời nơi xa kia. Và chúng ta đã nhận lấy Ánh Sáng nhỏ bé nào, hãy nắm giữ Nó. Nhìn xem, Nó là cùng một mặt trời đã mọc lên trên dân Do-thái, đang lặn ở đây trên dân Ngoại ở đây. Suốt thời đại ở đây, qua hai nghìn năm này, họ có *điều này*, và *điều kia*, và các tổ chức và các hệ thống tôn giáo, và *điều này* và *điều kia*. Và mọi người không biết họ đang đứng ở đâu.

66 Nhưng Kinh Thánh hứa, Đức Chúa Trời đã làm, qua nhà tiên tri, rằng, “Vào buổi chiều tối sẽ có Sự sáng.” Sẽ có Sự sáng vào lúc chiều tối. Tôi tin rằng chúng ta đang ở đây. Mặt trời đang lặn. Tất cả thiên nhiên đang rên siết, kêu khóc cho ngày đó. Để ý.

67 Bây giờ chúng ta thấy, rằng, những gì họ đã có ở đó ngay chính thời đại hội thánh đầu tiên, họ có một sự dạy dỗ kỳ lạ. Điều trước tiên, nó chỉ đến bằng một số “việc làm.” Ngài phán, “Ta ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la.”

68 Tôi tự hỏi đảng Ni-cô-la là gì? Tôi đọc qua nó, và xuyên suốt lịch sử, lặp đi lặp lại, qua những bài bình luận hay nhất mà tôi có thể tìm thấy, và không ai có thể biết được, trừ khi đó là một học thuyết được bắt đầu bởi một con người, Nic, Nicolas, người được cho là một trong những sứ đồ đã đi lạc lối. Ông ta thiết lập cho mình một tín điều, hay điều gì khác, và từ đó bắt đầu những người theo đảng Ni-cô-la. Trước hết, nó là việc làm. Và những gì là “việc làm” ở Ê-phê-sô, trong thời đại hội thánh kế tiếp bắt đầu trở nên một “học thuyết.” Và rồi đi vào thời đại hội thánh tối tăm của sự bách hại.

69 Bây giờ cũng chính học thuyết của phái Ni-cô-la đã bắt đầu ở đây trong hội thánh đầu tiên, sau ba hoặc bốn vòng sứ đồ đầu tiên, nó trở thành một việc làm. Họ bắt đầu suy nghĩ, “Thôi được, đây sẽ là Điều đó.” Bây giờ tất cả anh em đều biết nó ra đời như thế nào, và anh em đọc giả Kinh Thánh.

70 Bây giờ, nó bắt đầu vào khoảng năm 600 s.c. và...hay 306, những gì mà họ gọi là sự cải đạo của Constantine. Ông ta đã không bao giờ được cải đạo. Con người đó đã làm một việc như nhớp mà con người đó đã làm, đã không được cải đạo. Điều đó đúng. Điều duy nhất ông từng làm, có bất kỳ—bất kỳ chút tôn giáo nào đối với nó, ông đã đặt một cây thánh giá lên nhà thờ Thánh Sofia. Đó không phải là điều gì đó, để lên Thiên đường chăng? Được rồi. Ông đã bảo với những Cơ-đốc nhân, nếu ông ta thắng cuộc chiến đó, ông sẽ trở thành một Cơ-đốc nhân. Và họ đã cầu nguyện. Và ông ấy đã ra đi và chiến thắng trong cuộc chiến, hoặc thắng trận, và ông trở về và nói, “Ồ, tôi sẽ gia nhập giáo hội.” Một kiểu mẫu rất đẹp của thành viên hội thánh hôm nay ngày nay. Đúng thế. Đặt cây thập tự lên trên nhà thờ.

71 Sau khi chết...Ông có hai con trai, ba con trai; Constantine, Constantius, và Constans-tinople, mà nó bắt đầu tạo nên phía đông và phía tây của Rô-ma, và họ bị tách ra. Và ở trong đó, thế rồi, trở thành Đế chế Ottoman, cùng thời gian đó.

72 Và rồi, họ, về thế hệ thứ hai, hay thế hệ thứ ba, thứ tư của các sứ đồ; và sau đó, điều đầu tiên anh em biết, họ bắt đầu làm âm ỉ lẫn nhau. Và họ đã tách ra, một chủ nghĩa nhỏ.

73 Mọi người, anh em đi theo một giáo hội...Ở đó, khi giáo hội Giám Lý Wesley có đầy quyền lực, nó là quyền lực khi John Wesley còn ở đây. Những người theo Lutheran, trong thời ấy; và mọi người. Nhưng để cho người sáng lập chết đi, một khi, và rồi họ đi chệch hướng.

74 Khi Chúa lần đầu tiên xuất hiện trở lại nơi xa kia; khi họ muốn tôi bắt đầu, làm một tổ chức dựa trên Điều này, đại loại như điều này. Tôi đã đi lên đây, và tôi đã thấy nơi Dwight Moody, một người sáng lập vĩ đại, Viện Kinh Thánh Moody. Và tôi đã nghĩ, “Nếu Dwight Moody có thể nhìn vào Viện Kinh Thánh này; những gì mà con người đó đại diện, và những gì họ làm lúc này!”

75 Ồ, tôi nói, “Nhìn đây, nhìn này, chuyện gì—chuyện gì sẽ xảy ra nếu Wesley, Calvin, Knox, Finney, Sankey, hay Finney, bất cứ ai trong số họ, có thể sống lại ngày hôm nay, và thấy giáo hội của họ nó ở đâu!” Ồ, chao ôi! Đấy, thế hệ thứ nhất, khi con người đó đang đứng đấy, ông nắm giữ Lễ thật.

76 Hãy nhìn Tiến sĩ Dowie ở Thành phố Si-ôn, ờ, ngày nay, họ cười nhạo vào mặt sự chữa lành Thiêng liêng, khi mà thành—thành phố được đặt trên nó. Nhưng khi Dowie chết, thì chuyện gì sẽ xảy ra...Blake, John Lake và tất cả bọn họ. Rồi, việc trước tiên anh em biết, nó đã đi ra ngoài quanh quẩn khắp nơi cho đến khi Phúc âm Ngũ Tuần đi vào đó, và một đám lớn các nghi lễ và mọi thứ. Và hội—hội thánh đã biến mất và sa sút, và trong tình trạng tồi tệ.

77 Vì vậy tôi đã tìm thấy điều này, Kinh Thánh nói, “Đa-vít đã hầu việc Chúa rất tốt trong thế hệ của mình.”

78 Cho nên tôi nói, “Lạy Chúa, con không muốn tổ chức nào. Xin cho con hết lòng phục vụ Ngài, khi con còn đang sống ở đây.”

Đúng thế. “Tiếp theo, Ngài sẽ có một người khác khi con chết. Ngài sẽ có ai đó thay thế.” Chỉ thế thôi.

⁷⁹ Đừng cố gắng xây dựng trên người khác. Anh em không thể nhóm lửa trên cùng nền đất giống nhau. Y-sơ-ra-ên phải tiếp tục hành trình. Khi họ dừng lại, họ sa ngã. Họ phải tiếp tục di chuyển hàng đêm; nhóm lửa mới mỗi đêm; chỉ cần tiếp tục di chuyển lên. Và đó là những gì chúng ta phải làm. Những gì Luther đã có là tốt; đó là cho thời của Luther. Những gì Wesley có là tốt; đó là thời của Wesley. Những gì sự thánh khiết đó đã có, điều đó tốt; đó là thời của họ. Chúng ta đang sống trong một thời đại khác. Bây giờ chúng ta—chúng ta đang tiếp tục di chuyển. Và có một ngày sau chúng ta, nó sẽ đến giống như vậy. Nhưng chúng ta hãy bước đi trong Ánh sáng khi Ánh sáng còn ở đây.

⁸⁰ Bây giờ, và tôi nhận thấy điều này, rằng, trong đó học thuyết này trở nên, điều trước tiên anh em biết, cho đến khi nó tan rã thành một loạt các chủ nghĩa, sau đó người La Mã đã cải đạo. Bây giờ, đế chế La Mã, kể từ những ngày của—của La Mã lần đầu tiên tiếp quản và giành được thế giới dân Ngoại từ Hy Lạp, sau sự sụp đổ của Alexander Đại đế, đã trở thành quốc gia thống trị thế giới; dân La Mã, thời đại dân Ngoại. Đa-ni-ên đã nói vậy, trong khải tượng. Chúng ta sẽ hiểu được nó, trong một—trong một vài phút. Nhưng nó luôn có sức mạnh thống trị trên thế giới; những người La Mã.

⁸¹ Rồi chúng ta thấy ở đó, họ đã tổ chức một giáo hội. Một nhóm người tụ tập lại, khoảng năm 606, và tự xưng mình là, “các cha đầu tiên,” các cha của giáo hội. Những nhóm người đến với nhau và tổ chức hội nghị về những gì họ phải làm, và họ thành lập một tổ chức.

⁸² Và cho phép tôi nói ở đây, những bạn hữu Cơ-đốc yêu dấu của tôi, cả Tin Lành và Công giáo. Và bây giờ, tôi tưởng có những bạn Công giáo đang ngồi ở đây; tôi không nói điều này để làm tổn thương tình cảm của các bạn. Bởi vì, chỉ chờ một vài phút, và chúng ta cũng sẽ có Đền tạm Branham trong đó, đây, chỉ một phút. Chúng ta chỉ phải rao giảng Phúc âm như Nó được đặt ở đây. Bất kể ở đâu...Giảng nói, “Cái rìu đã để kè gốc cây,” để những

mảnh dăm bào bay bất cứ nơi nào họ muốn. Đúng thế. Ông phải chặt cây và các thứ.

⁸³ Nhưng, hãy xem, trong đó họ đã tổ chức giáo hội đầu tiên. Và họ đã cùng nhau tổ chức giáo hội đầu tiên, mà được gọi là giáo hội phổ thông, hay giáo hội Công giáo ở Rô-ma. Và người Công giáo nói rằng anh ta là “giáo hội mẹ.” Và đó chính xác là sự thật. Đó là giáo hội mẹ của tổ chức. Chính xác. Đây là lần đầu tiên, trong toàn bộ lịch sử thế giới, mà đã từng có một giáo hội được tổ chức; chưa bao giờ có, từ buổi bình minh của thời gian.

⁸⁴ Trong suốt thời của Y-sơ-ra-ên, họ không phải là một—họ không phải là một tổ chức. Họ là một chủng tộc, không phải là một tổ chức. Và họ...Chúa Jê-sus Christ không bao giờ tổ chức một giáo hội. Không một sứ đồ nào từng tổ chức một giáo hội. Và không thời gian nào, sau ba hay bốn thế hệ sau họ, họ đã từng tổ chức một giáo hội. Tôi muốn anh em đưa ra lịch sử và chỉ ngón tay mình vào...Hãy chỉ cho tôi thấy nó ở đâu. Và tôi đã đọc Josephus và tất cả những nhà sử học lỗi lạc nhất mà chúng ta có trên thế giới ngày nay, mà tôi biết, vì tôi phải chắc chắn. Tôi tuyên bố điều này trước hàng nghìn người; anh em phải có khả năng hỗ trợ và chứng minh những gì anh em đang nói. Đúng thế. Chưa bao giờ có một tổ chức. Và không...

⁸⁵ Và Thánh Phi-e-rơ không bao giờ thành lập giáo hội Công giáo. Tôi muốn một lịch sử, hay một chút lời Kinh Thánh. Thánh Phi-e-rơ một người đã cưới vợ. Anh em nói ông là một giáo hoàng. Ông ấy không thể là một giáo hoàng. Phi-e-rơ là một người đàn ông đã kết hôn. Kinh Thánh nói, “Bà gia của ông nằm đau vì—vì bị sốt, và Chúa Jê-sus đã chữa lành cho bà.” Và theo như tôi biết, Thánh Phi-e-rơ chưa bao giờ ở Rô-ma. Và không có lịch sử nào cho thấy ông ấy đã ở Rô-ma. Và đó là một sai lầm.

⁸⁶ Nhưng họ đã tổ chức và thành lập một giáo hội gọi là giáo hội phổ thông. Ở đó, họ đã thực hiện một lời cầu nguyện phổ quát. Họ có sự hòa hợp hoàn hảo; mọi người phải ở cùng nhau, mọi người đều nói điều giống nhau. Lời cầu nguyện giống nhau đã được nói.

⁸⁷ Và họ đã tạo ra một nhóm lời Kinh Thánh, lấy chúng từ Kinh Thánh, nhiều câu trong số đó, và tạo ra những câu khác. Không

có ngục luyện tội nào được đề cập một lần trong tất cả các Sách thiêng liêng của Kinh Thánh; không có “kính mừng Ma-ri,” như thế. Luôn luôn trái ngược, chống lại điều đó, khắp nơi trong Kinh Thánh. Không bao giờ là thế, bất cứ lúc nào. Và nếu anh em tìm thấy bất kỳ chỗ nào, anh em có đặc quyền đến vào tối mai và sửa lỗi tôi. Nó không ở đó, không ở đâu cả; mang theo linh mục hoặc mục sư của anh em. Không có chỗ nào trong Kinh Thánh, từng đề cập đến điều đó.

⁸⁸ Cuốn sách nhỏ duy nhất, của Maccabees, mà đã được thêm vào Đây, mà không được thần cảm; những điều đã được đưa vào Đây, hoặc lấy ra khỏi Đây. Quyển Kinh Thánh *Này* là Quyển duy nhất. Sự...Nó đã được công nhận bởi những người sáng lập đầu tiên, hoặc bất kỳ sử gia nào của hội thánh đầu tiên, hoặc bất kỳ thời đại nào của người Do-thái Chính thống, và không bao giờ nhận ra điều gì ngoài cuốn Kinh Thánh này mà chúng ta có ngày nay.

⁸⁹ Vậy thì, sau đó, trong đó, lắng nghe kỹ bây giờ. Bây giờ anh em nghĩ rằng người Công giáo đang bị tấn công? Chờ một chút, đấy.

⁹⁰ Bây giờ, sau đó họ tổ chức giáo hội Công giáo, và họ bắt đầu một sự bắt bớ, rằng họ sẽ...Anh em phải làm cho mọi người, mọi nơi, giáo hội và nhà nước, thống nhất với nhau, và đưa từ Rô-ma ngoại giáo đến Rô-ma giáo hoàng. Nói cách khác, từ một sự mê tín ngoại giáo, họ đã chấp nhận Cơ-đốc giáo dưới hình thức riêng của họ. Hiểu không? Họ không thể hiểu tại sao người đó lại đứng và không cầu nguyện gì cả. Họ là người ngoại giáo, vì vậy họ chỉ hạ Venus xuống và đưa lên Ma-ri; họ đã lấy xuống Jupiter, đưa Phi-e-rơ lên; một số loại tượng để thờ lạy. Bây giờ, và họ đã thờ phượng trước đó. Và họ làm một lời cầu nguyện phổ thông, đọc nó bằng tiếng La-tinh để nó không bao giờ sai, và vân vân, họ luôn nói giống như vậy.

⁹¹ Và anh em không thể thảo luận hay tranh luận với một linh mục Công giáo, hay người không Công giáo, trên cơ sở Kinh Thánh.

⁹² Một người ngồi, linh mục trẻ này ở dưới đây, vừa mới ngồi trong nhà tôi. Ông ấy nói, “Các anh những người theo đạo Tin

Lành, các anh đọc Kinh Thánh và ở nhà. Chúng tôi người Công giáo đi nhà thờ và thờ phượng.”

Tôi nói, “Nhưng điều gì? Chính là điều đó. Bây giờ hãy trả lời tôi điều đó.”

Ông nói, “Đức Chúa Trời ở trong nhà thờ của Ngài.”

⁹³ Tôi nói, “Ngài...Không một vết nhỏ của Kinh Thánh nào nói vậy.” Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài. Ngài phán, ‘Hãy để lời nói của mọi người là đối trá, và Lời Ta là thật.’”

⁹⁴ Ông ấy nói, “Anh không nghĩ rằng toàn bộ nhóm người, hội ý với nhau, sẽ có nhiều thẩm quyền hơn là chỉ một người?”

⁹⁵ Tôi nói, “Không. Nếu một người ở trong ý muốn của Đức Chúa Trời, thì người đó đã có được Lễ thật.” Luôn luôn chứng minh điều đó.

⁹⁶ Giống như với Giô-sa-phát và Mi-chê, bài học chúng ta vừa học ngày hôm trước, Chúa nhật trước, khi Mi-chê đi lên đó. Và bốn trăm thầy giảng đứng, nói, “Hãy đi lên! Chúa ở cùng vua. Hãy đi lên! Chúa ở cùng vua.”

Giô-sa-phát nói, “Không có người nào nữa ở đây sao?”

Ông nói, “Có Mi-chê nữa, nhưng ta ghét người đó.”

Nói, “Chúng ta hãy nghe những gì người ấy nói.”

Nói, “Hãy đi lên, nhưng tôi thấy Y-sơ-ra-ên tan lạc như bầy chiên.”

Nói, “Tôi há chẳng nói với ông sao?” Thấy không?

⁹⁷ Vì vậy, ai đã đứng, ở đó? Khi bốn trăm nhà tiên tri được huấn luyện đứng trước người, và tuy nhiên, một thánh quá máu nhỏ bé già nua, rách rưới đứng đằng sau đó đã có sự thật. Đúng thế. Điều đó đúng. Ông đã đứng. Ông đã có lễ thật. Ông đã bị vả vào miệng và bị đánh, vì điều đó, nhưng ông đã có lễ thật.

⁹⁸ Vì vậy, không quan trọng bao nhiêu người nói *điều này*, hay bao nhiêu người nói *điều kia*, đó là những gì CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Điều đó đúng. Anh em sẽ phải chịu đựng một mình, nhiều lần, khi anh em đứng trên Lời Đức Chúa Trời, nhưng chắc chắn để chịu đựng những gì Chúa đã phán.

99 Bây giờ, họ đã tổ chức giáo hội này, thân thể vĩ đại, giáo hội Công giáo, mà chiếm ưu thế hơn tất cả những tôn giáo, ngày nay, trong lãnh vực Cơ-đốc giáo, là đạo Công giáo. Nhưng họ nói, “Các anh không cần...Chúng tôi không...”

100 Anh em nói, “Ở đâu anh hiểu ‘đừng ăn thịt’? Anh lấy ở đâu ‘linh mục không kết hôn’? Anh lấy nó ở đâu?”

101 Nói, “Chúng tôi không dạy Kinh Thánh.” Nói, “Giáo hội là tiếng nói. Bất kể Kinh Thánh nói gì; chính là những gì giáo hội nói.”

102 Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Hãy để lời loài người là dối trá, Lời Ta là chân thật.” Vậy thì anh em phải có sự lựa chọn của mình.

103 Bây giờ, phái Ni-cô-la đó đã trở thành một giáo lý, và sau đó trở thành một cuộc bức hại. Bây giờ, ở đây nó xuất hiện ở đây trong những ngày sau rốt. Rồi ở đó có một ốc đảo, qua thời kỳ đen tối và cuộc bức hại; sau đó là sự ngừng lại, trong cuộc cải chánh đầu tiên, đó là Martin Luther. Martin Luther đã phản đối giáo hội Công giáo, bởi vì điều đó ông đã bước ra khỏi đó và dự tiệc thánh đó...

Và họ nói, “Đây là thân thể của Đấng Christ.”

104 Ông nói, “Đó không phải là thân thể Đấng Christ. Nó là bánh xối. Tất cả chỉ là thể.”

105 Họ tin rằng đó là một lễ thánh thể, mà, “Một *thánh thể* có nghĩa là ‘Thánh Linh.’ Và khi bạn nhận lấy điều đó, bạn nhận Đức Thánh Linh vào thân thể mình.” Và điều đó là sai.

Đức Thánh Linh là phép báp-têm bằng Thánh Linh.

106 Không phải, “Khi Ngày Lễ Ngũ Tuần đến đầy trọn, một linh mục đèn gần và ban cho họ thánh thể, bỏ một miếng bánh xối vào lưới của họ.” Cũng không phải, “Một số thầy giảng đi lên và rảy nước trên họ, rồi bắt tay họ,” cũng không. Không, thưa quý vị.

107 “Nhưng có tiếng từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi.” Đó là lời Kinh Thánh. Đó là điều đúng. Đó là những gì đã xảy ra trong Hội thánh đó, và đó là những gì đã xảy ra khi Ánh Sáng đang soi sáng vào thời này. Đó là nơi Ánh

Sáng đã hé mở qua điều đó; và đây là nơi Ánh Sáng hiện ra qua nơi này.

¹⁰⁸ Bây giờ nếu bất kỳ câu Kinh Thánh nào, tôi đang trích dẫn, bị nghi ngờ, hãy đặt nó lên...Tôi sẽ cho anh em địa điểm của nó, đây, trong Kinh Thánh. Được rồi. Tất nhiên, chỉ trong một thời gian ngắn như thế này...Thông thường, khi chúng ta lướt qua Nó, chúng ta mất hàng tuần và hàng tháng. Chỉ mỗi câu Kinh Thánh, tìm đúng nó, có nhiều người với cuốn Kinh Thánh của họ. Nhưng, nếu Nó bị thắc mắc, chỉ cần cho tôi biết. Được rồi.

¹⁰⁹ Sau đó, Martin Luther. Sau Martin Luther, đến John Wesley.

¹¹⁰ Martin Luther xuất hiện với sách giáo lý, rất nhiều thứ. Ông bước ra với lễ báp-têm, ông bước ra với một phép báp-têm ba ngôi, ba ngôi điều chưa bao giờ được dạy trong Kinh Thánh, chưa bao giờ được dạy trong Kinh Thánh. Chưa từng có người nào được báp-têm trong phép báp-têm ba ngôi, trong Kinh Thánh. Nếu đúng như vậy, hãy chỉ cho tôi biết nó ở đâu. Nó không có ở đó.

¹¹¹ Cách duy nhất mà họ được ủy thác để chịu phép báp-têm, là, “Hãy đi dạy dỗ muôn dân,” Ngài phán lại ở đó, “Và làm phép báp-têm cho họ như Danh,” không phải trong tên, “như Danh; Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.” Các môn đồ đã quay lại ngay và làm phép báp-têm mọi người như Danh “Chúa Jêsus Christ,” và, đã ủy thác điều đó nếu người nào đã chịu phép báp-têm bằng bất cứ cách nào, phải đến và chịu phép báp-têm lại trước khi họ có thể nhận được Đức Thánh Linh. Và ở đây giáo hội Công giáo đưa ra...

¹¹² Hãy chỉ một chỗ trong Kinh Thánh ở đó người nào đã từng chịu phép báp-têm trong tên của “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.” Đó là khoảng trống không dễ chịu, phải không? Tối thứ Bảy là tối dành cho vấn đề này, tôi sẽ nhận lấy, chúng ta sẽ đi thẳng ngay vào điều đó. Được rồi. Được rồi. Tôi muốn bất cứ ai có thể chỉ cho tôi một chỗ mà bất kỳ người nào đã từng được báp-têm như danh của “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh,” tôi sẽ rời khỏi bục giảng và nói tôi là kẻ giả hình. Và bất cứ ai đã chịu phép báp-têm bằng cách nào khác, phải đến và làm phép báp-

têm lại nhưn Danh “Đức Chúa Jêsus Christ,” để nhận được Đức Thánh Linh. Đó là chính xác. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

113 Bây giờ, anh em thấy, chúng ta lấy lý thuyết thay thế cho Lễ thật. Bây giờ anh em hãy nhìn vào lời Kinh Thánh. Đừng nói, rằng, “Thôi được, Anh Branham nói.” Anh em hãy nhìn vào lời Kinh Thánh lúc này. Hãy nhận sự phù hợp của mình và tìm kiếm nó. Và rồi ngay khi...

114 Anh em để ý, mỗi một thời đại hội thánh đều có Danh Ngài, cho đến khi nó đi qua thời đại hội thánh tối tăm này.

115 Và, hãy xem, sự xếp loại đó phía trước xa trong—trong giáo hội Chính thống giáo. Khi thời đại tăm tối nhất đã diễn ra của dân Do-thái, là khi A-háp, vào thời kỳ tươi đẹp sau khi—sau vị vua vĩ đại trước ông; và trước đó, hết thủy dân Y-sơ-ra-ên đã ở trong một tình trạng tốt đẹp. Và A-háp bước vào như một kẻ tin ở bên bờ vực, một tình trạng âm trầm, và đã vượt rào và cướp một công chúa tầm thường này, Giê-sa-bên, là một người thờ hình tượng, và mang bà ta vào, và mang sự thờ hình tượng vào Y-sơ-ra-ên. Anh em không nhớ điều đó chăng? Một hình bóng rất đẹp.

116 Khi đạo Tin Lành kết hợp với đạo La Mã, họ lại đưa việc thờ thần tượng vào Cơ-đốc giáo, trong thời đại đen tối; chính xác—chính xác, về mặt địa lý.

117 Bây giờ xem khi nó xuất hiện ở phía bên này. Ở đây anh em có những gì? Một sự thay thế cho Đức Thánh Linh; một miếng bánh xốp. Một sự thay thế cho phép báp-têm bằng nước nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ; Cha, Con, Thánh Linh. Họ đã thay thế mọi thứ. Tôi có thể lấy và chứng minh bằng Kinh Thánh; hết thay thế này đến thay thế khác.

118 Và Martin Luther đã đồng ý với điều đó. John Wesley đến ngay cùng với điều giống như vậy, và đồng ý với nó. Trong Kinh Thánh, chưa bao giờ có ai, từng được rảy nước. Chưa bao giờ có một chuyện như vậy. Không có một chuyện như vậy trong Kinh Thánh, không có sự ủy thác hay mệnh lệnh nào cho nó cả, nhưng anh em cho phép nó. Đúng thế. Anh em cho phép điều đó. Họ đi ra và nhận lấy một bình đựng muối nhỏ này và rảy nó trên người

anh em. Tại sao? Giáo hội Công giáo đã bắt đầu điều đó, và anh em cúi đầu trước nó. Phải.

¹¹⁹ Ngày nọ, một người, nói, “Anh không phải là một...Anh, anh chỉ không phải là một người Công giáo. Anh là...”

¹²⁰ Tôi nói, “Không, thưa anh. Tôi là người Tin Lành. Tôi phản đối điều đó.” Đúng thế. Như một mục sư của Phúc âm, với con cái của Đức Chúa Trời như những ứng cử viên của tôi ở đây, cho Thiên đàng, và tôi giảng vì họ và đặt để trước họ như một giáo sư với những dấu kỳ phép lạ, tôi sẽ là một kẻ đạo đức giả nếu tôi không ủng hộ những gì đúng. Tôi nói, “Vâng, thưa ông. Tôi sẽ chịu đựng, nếu nó giết chết tôi. Tôi sẽ chịu đựng. Tôi—tôi sẽ chỉ dạy những gì là Kinh Thánh.”

¹²¹ Và tôi sẵn sàng, bất cứ lúc nào, thảo luận Nó với bất kỳ ai, đấy; cho dù đó là giáo hoàng của Rô-ma, hay tổng giám mục, hay người đó là bất cứ cái gì. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Đúng thế. Nếu tôi sai, hãy đến chỉ cho tôi thấy. Bây giờ, tôi không sai, bởi vì tôi đang trích dẫn lời Kinh Thánh. Anh em...Tôi sẽ không lấy sách giáo lý của các anh. Đây là Sách văn bản, ngay ở đây.

¹²² Bây giờ, sau đó, anh em để ý, họ bắt đầu đi ra với tất cả những điều trang trọng này.

Bây giờ, trong những ngày sau rớt, một cuộc bách hại đang đến.

¹²³ Bây giờ chúng ta, về, bắt đầu với, Khải huyền chương 13 bây giờ. Bây giờ nếu anh em để ý, ở dưới chương này, nói, “Tôi nhìn xem, và kìa, Chiên Con đứng trên núi Si-nai...” Không, tôi xin lỗi, tôi đọc nhầm câu, nhầm chương, thứ 14. Chương 13:

...Tôi đứng ở trên cát biển, và thấy một con thú đến từ biển, có bảy đầu và mười sừng, và trên sừng có mười mào triều thiên, và trên—trên đầu nó là tên của sự phạm thượng.

¹²⁴ *Sự phạm thượng* là gì? Là “làm trò đùa, nhạo báng, nói về.” Bây giờ hãy xem, nó có “bảy đầu, mười sừng.” Và xem khi nó “đi lên từ biển.” Bây giờ Khải huyền 17, anh em đang ghi xuống, 17:15, nói rằng—rằng *dòng nước* tượng trưng cho “mức độ dày đặc và vô số người.” Vì thế *con thú* này tượng trưng cho “quyền

lực, quyền lực không tin kính.” “Con thú săn mồi ra từ các dân, và nó đứng bãi cát của biển. Và tôi thấy con thú...”

Và con thú tôi thấy đó giống như...một con beo,...chân nó là chân gấu,...miệng nó...như miệng sư tử: và con rồng đã lấy sức mạnh, và...ngôi, và quyền phép lớn mà cho nó.

125 “Con rồng!” Chúng ta có hai điều đang được xem xét bây giờ. Hãy xem con thú này. Nó có bốn đặc điểm khác nhau trong đó.

126 Và nếu anh em sẽ lấy Đa-ni-ên 7, anh em mà đang đánh dấu nó xuống, Đa-ni-ên 7. Đa-ni-ên đã thấy Khải tượng giống như vậy, tám trăm năm trước điều này, đã thấy Khải tượng. Ông đã nhìn thấy những con thú đó, riêng biệt, con này với con khác, vào bắt đầu sự cai trị của dân Ngoại.

127 Và chúng ở đây, Giảng đang thấy điều đó, và sự chấm dứt sự cai trị dân Ngoại, tất cả bốn con thú đó được đại diện trong một. Chúng cũng là những ma quỷ xưa giống nhau mà đã chiếm hữu mỗi vương quốc của người La Mã, cho đến, và người Hy Lạp, và vân vân, xuyên suốt thời kỳ dân Ngoại, đã đến ngay và tất cả hội tụ trong một con thú. Chúng ta sẽ tìm thấy nó ngay lập tức, và thấy nó là ai. Đúng. Tất cả những con kia, con beo, sư tử, tất cả những con đó, con rồng. Bao nhiêu người biết con rồng là gì không? *Con rồng* tượng trưng cho “La Mã.” Vâng.

128 Cho phép—chúng ta hãy đọc điều đó. Đó, đó là hầu như được đặt câu hỏi trong tâm trí của anh em. Đưa cho tôi sách Khải Huyền chương 12, chờ một lát. Hãy xem ở đây, Khải huyền 12. Bây giờ hãy xem.

Và trên trời hiện ra một dấu lớn; một người đàn bà...

129 *Người đàn bà* tượng trưng cho điều gì? Cho “Hội thánh.” Đây là—đây là cô dâu ở đây. Đây là hội thánh, hội thánh thật.

...một người đàn bà có mặt trời bao bọc, và dưới chơn có mặt trăng,...

130 Nhìn kia, mặt trăng dưới nàng...“Mặt trời trên đầu, mặt trăng dưới chân.” *Mặt trời* là “sự phân phát ân điển.” Và *mặt trăng* là “sự phân phát luật pháp.” *Người đàn bà* là “hội thánh Chính thống,” và nàng đang đứng trên luật pháp. Luật pháp đang qua đi, bởi vì luật pháp là hình bóng của những việc lành phải đến.

Đúng thế không? Mặt trăng chỉ là một cái bóng, của mặt trời phản chiếu trên mặt trăng (đúng không?), làm nên mặt trăng. Và luật pháp ở dưới chân nàng; nàng đã sống qua thời đó. Và để ý nàng được bao bọc như thế nào ở đây bây giờ.

...và dưới chân nàng, và trên đầu có mào triều thiên bằng mười hai ngôi sao: (Hội thánh được đội mào triều thiên với sự Dạy dỗ của mười hai sứ đồ, đấy.)

Và người có thai, kêu la vì nhọc nhằn và đau đẻ,...đau đớn để được giải thoát. (Đó là hội thánh Chính thống. Hãy xem.)

Và—và trên trời cũng hiện ra một dấu khác nữa; và kìa một con rồng lớn sắc đỏ, có bảy đầu,...(đấy, nhớ số bảy đó trong trí lúc này, “bảy đầu,” luôn luôn)...bảy đầu...mười sừng, và trên đầu có bảy mào triều thiên.

Bây giờ, và đuôi kéo một phần ba các ngôi sao trên trời, và đem quăng xuống đất: và con rồng ấy đứng chực trước người đàn bà gần đẻ, hầu cho nuốt con trai người ngay khi đẻ ra. (Hãy xem!)

Và người sanh một con trai, con trai ấy sẽ dùng gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc: và đứa trẻ ấy được tiếp lên tới Đức Chúa Trời, và nơi ngôi Ngài.

¹³¹ Hội thánh Chính thống đang đứng ở đó; mặt trời đang chiếu xuống; sự Dạy dỗ của mười hai sứ đồ. Được rồi. Với mặt trăng dưới chân, luật pháp, cái bóng của những điều sắp tới; bây giờ Sự Sáng Phúc âm đang chiếu rạng, luật pháp mờ dần khi Mặt trời xuất hiện.

¹³² “Nàng đau đẻ, và nàng mang thai Con Người,” là Chúa Cứu Thế Jêsus, “và Ngài đã được cất lên cùng Đức Chúa Trời. Nhưng ngay khi...” Đây rồi. “Ngay khi con rồng, là ma quỷ, thấy người đàn bà gần đẻ, nó đứng bên ngay bên cạnh chực nuốt Con Trẻ của Ngài ngay khi Con được sanh ra.”

¹³³ Và khi Chúa Jêsus được sanh ra, đế quốc La Mã ban hành sự công bố, để giết chết tất cả con trẻ, dưới hai tuổi, để giết cho được Chúa Cứu Thế Jêsus. Và Đức Chúa Trời đã kéo chiếc khăn bịt mắt

nó, đem Ngài xuống Ai Cập và giấu Ngài, giống như Ngài đã làm với Môi-se.

¹³⁴ Đó là con rồng đỏ đỏ, là ma quỷ. Chỗ của nó ở đâu? Ở trong... Không phải ở nước Nga; ở Rô Ma! Và nói, “Ma quỷ cho nó chỗ ngồi và quyền lực của nó, con rồng đỏ,” không phải nước Nga.

¹³⁵ Tôi nghe những vị mục sư truyền đạo cao quý nói, “Người Nga là anti-christ.”

¹³⁶ Ồ, người Nga chẳng liên quan gì với anti-christ. Đó là chủ nghĩa cộng sản. Sự sai lầm của đạo Tin Lành và đạo Công giáo đã sản xuất ra chủ nghĩa cộng sản. Lý do Nga đã trục xuất họ ra khỏi đó, bởi vì họ đã có đủ tiền bạc. Và có tất cả những lời cầu nguyện nói với họ các thánh đồ, vì vậy họ đã xây dựng những tòa nhà lớn nhất, và đã có tất cả của cải của dân chúng, và chất lên nó như thế. Và người ta thấy họ sống không khác biệt, và không khác biệt với bất kỳ phần còn lại của thế gian, và họ đã mưa ra nó và hình thành chủ nghĩa cộng sản.

¹³⁷ Nếu anh em cho tôi nhiều hơn một người tối nay, nếu Đức Chúa Trời hành động, tôi sẽ chứng minh cho anh em rằng chủ nghĩa cộng sản đang làm việc ngay trong tay của Đức Chúa Trời Toàn Năng, để tiêu diệt nền văn minh Rô-ma... Và, nhớ rằng, tôi nói điều này như là nhà tiên tri của Đức Chúa Trời, để chế Nga sẽ thả một quả bom nguyên tử thuộc loại nào đó xuống Thành phố Vatican và phá hủy nó trong một giờ. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời đã bắt những kẻ có lòng dạ độc ác và đặt họ vào tay Ngài, và họ là công cụ trong tay Ngài, “để hoàn thành ý muốn của Ngài,” và mang lại cho người đàn bà chính xác những gì nàng đã đến với nàng. Điều đó chính xác. Đó là Lời.

¹³⁸ Thưa anh em, anh em thực sự không nhận biết những điều này xảo quyết như thế nào! Nên nhớ, Chúa Jê-sus Christ phán rằng anti-christ sẽ rất gần gũi đến nỗi nó có thể dễ dàng ngay chính những người được chọn. Phán, “Đừng để ai dễ dàng các người.” Phán, “Đừng giống như các dân ngoại đạo, nói lời cầu nguyện lặp đi lặp lại, ‘Kính mừng Ma-ri, phước cho người, đây ân điển, và phước thay là...’” Phán, “Đừng giống như dân ngoại đạo, dùng lời lặp lại vô ích.” Ngài phán, “Và các người cũng đừng

gọi người nào là ‘cha mình,’ ở thế gian này, cũng không...vì các người chỉ có một Cha, là đấng ở trên Trời.”

¹³⁹ Nhưng anh em quay lại, quên điều đó, anh em làm điều đó dù thế nào đi nữa, bởi vì nó được nhiều người ưa thích. Ma quỷ luôn có một điều phổ biến. Nó luôn như vậy, ngay từ đầu, “một hình thức tôn giáo.” Ca-in có điều giống như vậy. Ở đây là linh của nó đang di chuyển ngay trong chỗ này, qua anti-christ; và tại đây đến A-bên, một người cũng bị giết. Điều đó đúng. Để ý, và bây giờ nhìn xem.

¹⁴⁰ Tất cả những con thú này, phía sau đó, tất cả đều bị quán thành một con thú ở đây, được gọi là “con rồng đỏ,” ma quỷ.

Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu từ câu 15 của chương 13.

¹⁴¹ Anh em biết rằng bấy giờ *Rô-ma* đó là—là “ngôi của Sa-tan.” Con thú bấy đầu với mười sừng đứng gần bên Con Trẻ, Con Trẻ Đấng Christ, để chực nuốt Ngài ngay khi Ngài được sanh ra. Ai đã làm nó? Hê-rốt, Rô-ma; luôn luôn là vậy. Chúng ta sẽ đi vào Đa-ni-ên, trực tiếp, nếu chúng ta có đủ thời gian, và Chúa giúp chúng ta, rồi chúng ta sẽ thấy.

¹⁴² Giống như khắp nơi trong Kinh Thánh, từ ban đầu của dây do dân Ngoại, trở lại từ Sáng thế ký, Tôi có thể chứng minh rằng Ba-by-lôn bắt đầu trong Sáng thế ký và kết thúc trong Khải huyền. Bắt đầu ra ở đó với Nim-rốt, con trai của Cham, qua sự thờ hình tượng để mang những hình tượng vào và thờ lạy hình tượng. Và nó đi thẳng xuống, và, rất xảo quyệt trong những ngày cuối cùng cho đến khi nó mang danh Cơ-đốc giáo, và, vẫn còn, sự thờ hình tượng!

¹⁴³ Chẳng phải Thánh Phao-lô vĩ đại, ở Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì, đã nói sao? Chúng ta hãy đọc nó, trước khi chúng ta đi xa hơn. Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì, chương thứ nhì, và thấy Phao-lô đã nói gì ở đây. Ông thậm chí đã nhìn thấy nó trong Thánh Linh, thậm chí trước khi nó đến với thời đại mà chúng ta đang sống.

¹⁴⁴ Chà, chao ôi, ngày mà chúng ta đang sống, sự tối tăm mà chúng ta đang sống, và đàn ông và đàn bà dò dẫm quanh đây trong tối tăm của ngoại giáo mà thậm chí không biết điều đó. Thật là—thật đáng thương! Thời đại như thế nào mà...

¹⁴⁵ Phao-lô nói, “Ngày đó sẽ không đến, trừ khi phải có sự bỏ đạo đến trước, và con người tội ác của sự hư mất hiện ra.” Bây giờ hãy xem, ông tuyên bố hẳn là một con người. Đúng thế không? Phao-lô nói, “Hẳn là con người của tội lỗi, tự tôn mình lên trên mọi sự mà được xưng là Đức Chúa Trời, vì vậy hẳn được thờ lạy như Đức Chúa Trời.” Một người, thờ lạy như Đức Chúa Trời; một con người sẽ được đặt ở đây như một hình thức để thờ lạy. Và ông nói, “Ngày đó không thể đến trừ khi có sự bỏ đạo đến trước.” Đó là gì? Tình trạng hâm hẩm của hội thánh. Đúng lắm.

¹⁴⁶ Hãy lắng nghe. Cho phép tôi đọc điều đó cho anh em, nếu anh em muốn, Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì. Được rồi. Nếu bây giờ tôi có thể tìm đúng chỗ, để bắt đầu, thì chúng ta sẽ không phải đọc quá nhiều. “Đừng để người nào lừa dối anh em,” câu 3, Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chương 2.

Mặc ai dùng cách nào cũng đừng để họ lừa dối mình: vì ngày đó sẽ không đến, ngoại trừ có sự bỏ đạo đến trước, (Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê lúc bấy giờ)...và người đó (m-a-n, số ít)...con người của tội lỗi được bày tỏ, đứa con của sự hư mất; (thay vào đó, thay vì Con Đức Chúa Trời), con trai của sự hư mất;

Tức là kẻ đối địch (chính người) và tự tôn mình lên trên mọi sự mà được xưng là Đức Chúa Trời, vì thế người được thờ lạy như Đức Chúa Trời; rất đối kẻ ấy như Đức Chúa Trời ngồi trong đền Đức Chúa Trời, tỏ cho thấy chính mình là Đức Chúa Trời. (Chấp nhận sự xưng tội!)

¹⁴⁷ Đừng nói với tôi, người bạn Công giáo của tôi! Làm sao, bạn nói bạn “đừng tin gì ngoài một cuộc hôn nhân; giáo hội Công giáo chỉ ủng hộ một cuộc hôn nhân.” Nếu bạn không có tiền, thì ổn thôi. Nhưng để tôi nói cho bạn biết, ngay tại đây trong chính những người của tôi; một phụ nữ trẻ đang ngồi ngay tại đây, một người mẹ đang ngồi ở đây, và cả người cha nữa; và một người phụ nữ khác ở đây với cậu bé này. Cô gái kết hôn với một chàng trai theo đạo Tin Lành; họ chia tay và đi ra. Vì vậy, điều đầu tiên các bạn biết, cô gái đã định kết hôn với một chàng trai Công giáo; và cô ấy phải đi ra và trả rất nhiều tiền, và quay trở lại, và, “Cô

ấy đã không kết hôn với chàng trai Tin Lành này, ngay lúc đầu.” Đây là Howard, chính người của tôi...

148 Thế đấy, ngay trên đây...Tôi sẽ không nêu tên ra. Bà ấy có—bà ấy có một con gái, và con gái bà khoảng mười sáu tuổi. Chồng bà, bà để ông ấy lại dưới Miltown, và chạy trốn và kết hôn với một người Công giáo. Và bây giờ họ nói, “Ông ấy phải ra khỏi giáo hội.” Vì thế họ đã trả rất nhiều tiền để trở lại và “đổi bà ấy trở lại là gái đồng trinh lần nữa,” và làm đám cưới lại cho bà với người đàn ông này. Chuyện phi lý! Đổi bà ta trở lại là một trinh nữ? Bà ta đã kết hôn trước mặt Đức Chúa Trời, và sống trong tội tà dâm. Điều đó hoàn toàn chính xác. Đó cũng là CHÚA PHÁN NHU VẬY. Đúng.

149 Thật là đáng xấu hổ! “Trả rất nhiều tiền vào.” Đó là lý do hết thảy những nhà thờ to lớn và những trường học được xây dựng. Đó là cách. Cả thế gian...Anh em không biết điều đó, ở đây tại nước Hoa Kỳ. Anh em nên theo tôi ra nước ngoài, một lần, và anh em sẽ thấy. Vâng, thưa quý vị. Anh em đi qua đó, thưa anh em, nơi họ chiếm thế thượng phong.

150 Tôi có thể mang đến cho anh em một bức tranh, đáng tin cậy, Anh Kopp vừa mới chụp, và gửi cho tôi, về một thầy giảng Tin Lành, thầy giảng về Đức Thánh Linh, đang nằm trên đường phố, thân hình trương phồng khá cao đó, ông và vợ ông, và một bé gái, sưng phồng lên như vậy; vì họ đã rao giảng Chúa Jêsus Christ, quyền năng của sự sống lại, và mọi người có thể được cứu và nhận được Đức Thánh Linh. Người ta đã giết họ trên đường phố, và sẽ không để cho họ được chôn, và khắc nhỏ vào họ, từ ngày này sang ngày khác. Đúng thế.

151 Ngay ở đó là nơi Anh Osbon đã phải bị bắt giữ, dưới những khẩu súng, để mang họ ra. Họ đi xuống đó, và một...một nhóm linh mục đã đến cùng nhau và sát hại chàng trai trẻ này. Và người vợ vừa mới sinh con. Và người ta đã đi xuống phố giống như thế, có một—một—một đội hộ tống anh ấy xuống mồ, để chôn anh. Và người mẹ này đang đi bộ, với đứa con thơ, đang khóc, đằng sau người chồng đã chết của mình. Và người ta nhìn qua cửa sổ, những người dân có lòng chân thật, nói, “Nếu đó là cách giáo hội Công giáo cảm nghĩ, chúng ta phản đối điều đó.” Và theo sau, là

hàng ngàn người, xuống phố. Anh Osborn đã có một cuộc phục hưng ở đó, đến mức họ không thể đuổi anh ra khỏi nước. Có quá nhiều người. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁵² Ôi, sự đạo đức giả đó! Tôi biết đó là một hình ảnh tồi tệ. Cứ ngồi yên, thưa các bạn Công giáo, chúng ta sẽ nhận lấy sự chà xát về mặt khác, trong vài phút. Được lắm. Hãy để ý.

¹⁵³ Bây giờ chúng ta sẽ đi xuống, để ý, xa hơn một chút. Hãy để tôi lấy điều này cho các bạn. Có lẽ tôi có thể có thời gian, còn ba mươi phút nữa. Hãy theo dõi kỹ. Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại, mỗi độc giả, chỉ trong tâm trí của bạn, trong một phút, để có một bức tranh tinh thần. Khi...

¹⁵⁴ Mỗi người tin Chính thống ở đây đều biết rằng sự cai trị của dân Ngoại bắt đầu với Vua Nê-bu-cát-nết-sa. Đúng thế không? Mọi tín đồ Chính thống giáo đều biết điều đó. Và Vua Nê-bu-cát-nết-sa có một sự hiện thấy, và Đa-ni-ên đã thông giải cho ông. Đúng thế không? Và nó là cái đầu bằng vàng, là đế quốc Ba-by-lôn; phần thứ hai là nước Mê-đi và Ba-tư; kế đến là đế quốc Hi-lạp; rồi Đế quốc Rô-ma. Và vào sự cuối cùng của Đế quốc Rô-ma, Chúa Jêsus Christ là Hòn Đá được đục ra từ núi, không phải bằng tay, mà đã lăn vào, rồi đập tan những hình tượng (đúng thế không?), đã bao phủ trái đất. Bất cứ ai cũng biết điều đó. Bất cứ tín đồ nào đều biết điều đó.

¹⁵⁵ Và đó là cách, trong những ngày sau rốt, khi người ta đập tan thành nhiều vương quốc khác nhau này, và vân vân, đến tận ngón chân, có sắt và đất sét. Và nó có nghĩa, vị tiên tri nói, “Như vua đã thấy sắt và đất sét sẽ không trộn lẫn với nhau, những thứ này sẽ không tách rời cái này với cái khác.” Nhưng họ sẽ trộn lẫn dòng giống, hãy thử...Nói cách khác, họ sẽ cưới gả với chúng, cố gắng nuôi dạy con cái của họ và phá vỡ, vì quyền lực, giống như thế. Và anh em biết đó là sự thật. Nhưng, nắm giữ, nó đã đạt được, và dân sự các bạn đã bị nó khuấy phục, “Ồ,” nói, “thật tuyệt vời.”

¹⁵⁶ Hãy nhìn Stevenson này, tên anh ta là gì, ở trên này. Bây giờ của anh ấy...trên này. Tên của anh ấy là gì? Tôi quên thực sự...Anh chàng ở đây, điều đó đang gây ra tất cả những ồn ào

này chung quanh đây. [Hội chúng nói một cái tên—Bt.] Vâng.Ồ, chào ôi!

¹⁵⁷ Nước Hoa Kỳ này bị thối nát tận cốt lõi. Vâng, thưa quý vị. Tôi có thể chứng minh cho các bạn thấy ngay khi...Người phụ nữ này ở đây, trở lại trong Khải huyền 12, khi...Con Trẻ của bà đã bị bắt đem lên đặt trên Ngôi của Đức Chúa Trời, và, khi làm điều đó, người đàn bà đã trốn vào trong đồng vắng, ở đó bà được chăm sóc trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày, chính xác là ngày của Plymouth Rock, chính xác, ở nơi này hội thánh đã theo phe ở đây vì tự do tôn giáo, và nó đã được thành lập tại đây.

¹⁵⁸ Và chúng ta sẽ đọc tiếp trong chương 13 của sách Khải huyền ở đây, và xem câu 15 ở đây. Bây giờ, chỉ một phút, tôi muốn trở lại trước đó, và chúng ta thấy ở đây Ngài đang đứng bên bờ biển ở đây. Bây giờ nếu tôi có thể tìm thấy chỗ, ở đâu, câu thứ 11.

Và tôi lại thấy từ dưới đất lên một con thú khác; (không phải ra—ra từ nước)...

¹⁵⁹ “Ra từ đất.” Thế thì, sự dày đặc dân số là nước, vậy thì đây là chỗ không có người, nước Hoa Kỳ.

...và nó có hai sừng như sừng chiên con,...

¹⁶⁰ “Hai sừng giống như chiên con,” không phải chiên con. Nó là gì? Nó là con trâu châu Mỹ của chúng ta. Chắc chắn. Đấy, nó đây, “hai sừng giống như một chiên con.” Nhưng thế thì nó đã làm gì? Trước tiên nó có tự do tôn giáo; nó hành động giống như chiên con, nó nói như chiên con. Nhưng, nên nhớ, nó không bao giờ trở nên một chiên đực già dặn. Nó là chiên con. Đất nước này chỉ có một trăm năm mươi tuổi, anh em biết đấy, chỉ là một chiên con.

...và rồi nó nói như một con rồng.

Và nó đã sử dụng mọi quyền phép của con thú trước đã có trước mặt con thú ấy, (con rồng đỏ), và bắt mọi người ở trên đất, mà cư ngụ trên đất, phải thờ lạy...con thú trước, là con có vết thương đến chết đã được lành. (Nhìn xem!)

Và—và nó làm những phép lạ lớn, đến nỗi nó khiến lửa từ trên trời rơi xuống đất... (Bom nguyên tử, và bom hy-

drô; quốc gia thông minh, tri thức, và vân vân, sự lừa dối các nước bằng những điều này.)

¹⁶¹ Nước Hoa Kỳ này sẽ đến lúc mà giáo hội và nhà nước sẽ kết hợp với nhau. Và Tin Lành và Công giáo sẽ hợp sức lại với nhau, để chống lại chủ nghĩa cộng sản. Và nó chính xác đang diễn ra trong tay những gì Đức Chúa Trời đã phán ngay tại đây.

¹⁶² Và Tin Lành các anh đang nằm ngoài xa kia, dường như đang ngủ say, đang đọc những tạp chí chuyện tình thay vì Kinh Thánh của mình! Đi ra, lang thang đâu đó, đến một bữa tiệc nào đó, thay vì trong một buổi nhóm cầu nguyện ở đâu đó; làm ồn ào với nhau về những thứ nhỏ nhặt cũ kỹ mà không quan trọng lắm *điều đó*. [Anh Branham búng tay—Bt.] Anh em nên qui gối ở nơi nào đó, nếu anh em biết điều gì có ý nghĩa Đòi đời.

¹⁶³ Hãy để ý, khi, Vua Nê-bu-cát-nết-sa, từ lúc ban đầu xa xưa, khi thời đại dân Ngoại được mở ra. Chúng ta hãy xem nó đến như thế nào. Và cách nó đến thế nào, anh em sẽ thấy nó đi ra như vậy. Chúng ta biết rằng có sự bắt đầu của thời kỳ ân điển dành cho dân Ngoại, và sự chấm dứt của thời kỳ này. Đúng thế không?

¹⁶⁴ Bây giờ hãy xem, khi Vua Nê-bu-cát-nết-sa...khi Đa-ni-ên được sai xuống đó, một nhà tiên tri thông minh, khi hết thấy những người còn lại của dân Do-thái đã hầu như hạ mình và đang cúi đầu trước dân Rô-ma...hay với người Ba-by-lôn. Nhưng có ba, bốn người; ba (Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô), và Đa-ni-ên, những người đã định trong lòng rằng họ sẽ hầu việc Đức Chúa Trời. Và sau đó khi người ta ném Sa-đơ-rắc, và vân vân, vào...Và Đa-ni-ên đã trở thành một người vĩ đại, trước mặt Vua Nê-bu-cát-nết-sa và Bê-n-xát-sa, và vân vân. Khi ông đã trở nên vĩ nhân, hãy xem, Vua Nê-bu-cát-nết-sa làm một pho tượng bằng vàng và dựng nó ngoài đồng, và nói rằng mọi người sẽ phải cúi đầu trước hình tượng đó.

¹⁶⁵ Anh em đã bao giờ để ý sự thơ ngây của nó, kẻ đã làm ra hình tượng cho một người không? Chính là Đa-ni-ên, hình tượng của một con người. Và ông chẳng đã nói, “các linh của các thần,” người ngoại giáo? Và như chúng ta có ngày nay, có ba hay bốn thần của họ. “Linh của các thần ở trong người,” và họ đã làm một hình tượng để tỏ lòng tôn kính Đa-ni-ên. Và vua nói, “Hết

thấy những ai không sắp mình xuống thờ lạy pho tượng đó, sẽ bị quăng vào lò lửa hực.” Anh em để ý, Đa-ni-ên không có mặt trong cảnh tượng lúc đó. Hiểu tôi muốn nói gì không? “Và ai không chịu sắp mình mình thờ lạy trước pho tượng đó sẽ bị chặt ra thành nhiều mảnh, hay bị ném vào hang sư tử, hoặc bị đốt cháy trong lò lửa hực, hay điều gì đó, một hình phạt.”

¹⁶⁶ Đó là cách mà thời kỳ dân Ngoại bắt đầu, với một hình thức thờ phượng tôn giáo ngoại giáo, với một sự bắt bớ để khiến họ phải cúi đầu trước nó. Và Kinh Thánh tiên đoán nó sẽ chấm dứt cùng một cách ấy, “một Người thánh,” Chúa Jêsus Christ; một hình ảnh cho Ngài, để tôn thờ nó, và vân vân.

¹⁶⁷ Anh em còn nhớ, trong sách của những người tử vì đạo của Foxe, họ sẽ giữ một cây thánh giá trước mặt họ, buộc một con bò vào mỗi cánh tay như thế, và sẽ nói...Nếu anh em không muốn từ bỏ, từ bỏ đạo Tin Lành, và trở thành một người Công giáo và “hôn cây thập tự này.” Họ có thể cho một con bò bắt đầu chạy ở một đường, còn một con ở đường kia, rồi kéo họ ra từng mảnh. Người ta trói họ ở cột rồi thiêu cháy. Họ đã làm mọi thứ. Tôi đã tới những hầm mộ xưa; tôi biết điều tôi đang nói về. Và, hãy xem, điều đó, điều đó đúng. Và họ nằm đó. Và để ý họ trải qua những ngày tử vì đạo đó trước Martin Luther. Theo Kinh Thánh cũng vậy.

¹⁶⁸ Bây giờ hãy chú ý kỹ lần nữa lúc này. Bây giờ tôi muốn anh em để ý một điều quan trọng. Vương quốc Ba-by-lôn đó tan rã như thế nào? Một đêm nọ khi họ đi qua và lấy những bình thánh của Đức Chúa Trời, và bắt đầu uống rượu trong đó; bắt đầu có một thời gian lớn, và có một đám phụ nữ ngoài kia, những cô vợ lẽ, và đang khiêu vũ, vui chơi và có một khoảng thời gian tuyệt vời. Đúng thế không? Vào lúc đó có một chữ viết tay trên tường, “MÊ-NÊ, MÊ-NÊ, TÊ-KEN, U-PHÁC-SIN.” Đúng không? Và họ đã đi tìm hết thấy những người Canh-đê, những người học thức sang trọng, những thuộc viên hội thánh hâm hấp, và không ai có thể đọc điều đó. Đúng thế.

¹⁶⁹ Nhưng có một người ở đó mà có thể đọc tiếng lạ, ha-lê-lu-gia, có thể thông giải điều đó. Hiểu tôi muốn nói gì không? Ông ấy có thể thông giải tiếng lạ. Đó là cách nó đã diễn ra.

170 Đó là đường lối nó diễn tiến ngay nay, bằng quyền năng Đức Thánh Linh trên những người đã đầy dẫy phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, là người có quyền năng và những dấu kỳ và phép lạ. Đó là Hội thánh dân Ngoại. Đó là những người còn lại.

171 Có cách cho nó đi vào, có cách nó đi ra, chính xác vậy, một sự khuất phục và một sự cưỡng ép đối tôn giáo lai ngoại giáo. Và Đức Chúa Trời bước vào trong giờ quan trọng và viết bằng tiếng lạ, và người đó thông giải nó. Ông có thể thông giải. Vua không biết thứ tiếng đó; không ai khác biết. Nhưng người đó có cùng một Đức Thánh Linh, để cho ông thông giải điều đó, cũng là Đức Thánh Linh đó trong Hội thánh ngày nay.

172 Anh em gọi Nó là “sự cuồng tín.” Tôi sẽ thừa nhận họ có nhiều về nó. Nhưng, thưa anh em, cũng có một sự thật ở đó. Đúng vậy, một sự thực cũng ở đó. Ma quỷ ném mọi thứ giả mạo mà nó có thể, ngay trên đường đi, để làm anh em bối rối. Và nếu anh em không nghĩ nhiều về Đức Chúa Trời hơn là ngồi xuống và đọc Kinh Thánh của mình, và cầu nguyện để hỏi Đức Chúa Trời, thì điều đó cho thấy anh em không quan tâm lắm đến linh hồn mình.

173 Di chuyển ngay ra khỏi đó và nói, “Đức Chúa Trời ôi, con không quan tâm Ngài đặt bao nhiêu con quạ già làm mồi ở đó. Con thấy Kinh Thánh của Ngài nói điều đó, và con quyết tâm!” Đúng thế. “Ngài đã hứa điều đó với con, dòng dõi của Áp-ra-ham.”

174 Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh em, anh em sẽ đến với Điều đó; nhưng nếu anh em không, tôi không quan tâm anh em tin kính như thế nào, anh em chết; chỉ thế thôi, anh em không thể đến. Không ai có thể, ngoại trừ Ngài đã gọi anh em. Và Ngài không muốn người nào bị hư mất, nhưng nhiều người trong anh em sẽ bị hư mất bởi vì anh em quá hồ hững với Nó.

175 Và anh em sẽ đi quanh quẩn và thấy điều gì giống như cuồng tín một chút, hơi mơ hồ một chút, “Ồ, Tiến sĩ A gì đó đã nói *như vậy-như vậy*, và vân vân.” Và rồi anh em đi dạo quanh và báng bỏ Đức Thánh Linh, anh em biết điều đó đúng, và nó không bao giờ được tha thứ.

¹⁷⁶ Anh em sẽ tìm thấy trong vài phút dấu hiệu của ma quỷ là gì, dấu ấn—dấu ấn của ma quỷ là gì, dấu hiệu của con thú. “Hề ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì dầu đời này, hay đời sau, cũng sẽ chẳng được tha thứ.” Hãy xem hội thánh đầu tiên đó, những gì họ đã làm. Xem ra, về điều này, hội thánh thứ hai! Anh em có thể tự đóng ấn ở ngoài Nước Đức Chúa Trời, và đi vào với ma quỷ; ra ngoài để vào nơi “không có sự tha thứ, trong thế gian này, cũng không một nơi để đến.” Thật vậy. Vậy, hãy cẩn thận, bước đi cách tôn kính. Hãy cẩn thận với những gì anh em làm, vì anh em không biết điều gì sẽ xảy ra.

¹⁷⁷ Bây giờ, chúng ta thấy tất cả điều này hiện đang chất đọng. Tôi còn hai mươi phút. Tôi muốn anh em lật với tôi đến chương thứ 17, Khải huyền, để kết thúc chỉ trong chốc lát. Bây giờ chúng ta sắp tìm ra con đường về nhà. Hãy nghe kỹ. Hãy đọc với tôi. Mở Kinh Thánh của anh em và chuẩn bị đọc. Điều này nên đóng ấn nó.

¹⁷⁸ Nên nhớ, có hai dấu hiệu; một là sự bỏ đạo, một dấu hiệu khác là Đức Thánh Linh. Một là dấu hiệu của ma quỷ.

¹⁷⁹ Hãy nhớ rằng, tôi đã nói điều này, rằng giáo hội Công giáo đầu tiên...Bây giờ, hỏi những người Công giáo, hãy ngồi cung kính trong vài phút. Giáo hội Công giáo đầu tiên hình thành ý riêng họ về sự việc. Họ đã có một giáo lý sai lầm về bánh thánh, về lấy bánh xốp thay vì phép báp-têm bằng Thánh Linh.

¹⁸⁰ Người Tin Lành chấp nhận sự bắt tay, hoặc đưa ra sự cam kết; cả hai đều sai, theo như Lời Đức Chúa Trời. Đây là bản kế hoạch. Họ đến và làm phép báp-têm, “Cha, Con, Thánh Linh,” khi điều đó chẳng có một dấu vết nào bất cứ người nào đã từng chịu phép báp-têm cách đó; mà hoàn toàn là một phép báp-têm Công giáo, ngoại giáo. Và họ thừa nhận điều đó, và nói, “Những người theo đạo Tin lành các anh cúi đầu trước lễ báp-têm của chúng tôi.”

Tôi nói, “Tại sao anh làm điều đó?”

¹⁸¹ Họ nói, “Giáo hội Công giáo thay đổi bất cứ lời Kinh Thánh nào họ muốn.”

Tôi nói, “Đó là một lời nói dối.”

Anh ấy nói, “Thế thì tại sao các anh lại cúi đầu trước nó?”

¹⁸² À, thế thì anh em sẽ nín lặng. Không phải tôi! Tôi không tin điều đó. Đây là Lời Đức Chúa Trời. Đúng thế. Nếu người ta muốn đi theo, hãy để mặc họ đi. Tôi phải nói Lễ thật. Đúng thế.

¹⁸³ Để ý, lúc đó họ đi ra với tất cả những điều khác này, hội thánh, nhập vào sách giáo lý vấn đáp cũ kỹ của nó và tất cả những điều kia ở đó. Thật là một đám người vớ vẩn và phi lý! Và nó đã áp nỡ ra hàng nghìn tỉ người ngoại đạo, và hình thức nguội lạnh...

¹⁸⁴ Đó là của ma quỷ, ngay từ đầu. Và tôi có thể chứng minh cho các bạn thấy rằng Kinh Thánh đã nói ở đây, “Cả thế gian đều lấy làm lạ mà theo quyền lực con thú này; vì nó trước đã có, nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến.” Làm thế nào nó có thể là, “đã có, và không có”? Nói, “Cả thế gian đều lấy làm lạ về nó.”

¹⁸⁵ Khi Rô-ma ngoại giáo trở nên Rô-ma theo giáo hoàng, nó không bao giờ ngừng lại. Hệ thống của chủ nghĩa Rô-ma đã ngừng hoạt động; khi một vua mới đi vào, người thực sự thiết lập một trật tự mới. Nhưng khi họ đến Rô-ma ngoại giáo, thông qua giáo hội Công giáo, thông qua chủ nghĩa giáo hoàng, nó không bao giờ chấm dứt. Nếu một giáo hoàng qua đời, họ lập một giáo hoàng khác; một giáo hoàng chết, họ lên thay một giáo hoàng khác. “Con thú trước đã có, nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến; nó hiện không có, mà sau sẽ hiện đến; mà...và sẽ đi vào cõi trầm luân.” ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY, qua lời Kinh Thánh.

¹⁸⁶ Bây giờ, hãy lắng nghe. “Và đã đến một...” Tất cả các bạn đang xem bây giờ, chương thứ 17.

Và bấy giờ đến với tôi một trong bảy vị thiên sứ cầm bảy bát tai vạ ấy, (đó là những tai vạ cuối cùng, mà đã trút xuống), và có một vị đến gần tôi, nói rằng...Hãy lại đây; và Ta sẽ chỉ cho...ngươi sự phán xét về con đại dân phụ nó ngồi trên nhiều dòng nước lớn:

¹⁸⁷ Xem Khải huyền 12. Đó là một người nữ đồng trinh. Bà là một phụ nữ thực sự. Bà đứng đẹp làm sao!

188 Nhưng ở đây là một người bị gọi là dâm phụ, “w-h-o-r-e,” có nghĩa là một-...Đó là gì? Chúng ta hãy thần tượng hóa điều này... hoặc phân tích nó.

189 Tôi xin lỗi. Đi quá nhanh; tôi nghĩ tôi còn mười lăm phút. Thế thì tôi sẽ ở lại thêm một giờ nữa, vì vậy hãy cứ yên lặng. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

190 Nhìn xem. Được rồi. Hãy nhìn, chúng ta hãy phân tích điều đó. Bà ta là một người đàn bà kinh tởm. Dâm phụ là gì? Tôi ghét nói từ này, nhưng nó đã được viết ở đây trong Kinh Thánh. Đó là một người đàn bà tự xưng mình là người đàn bà tốt, và phạm tội tà dâm với những người đàn ông khác. Bây giờ, nếu một người đàn bà tượng trưng cho giáo hội, thế thì đó là một giáo hội tự xưng là Cơ-đốc, và phạm tội tà dâm với những điều khác. Đúng thế không?

191 “Và bà ngồi trên nhiều dòng nước; dày đặc và vô số dân.” Hãy đọc...khoảng câu 15 và anh em sẽ thấy điều đó, đấy. Hoặc, câu 17, tiếp theo đó. Chúng ta sẽ hiểu điều đó trong một phút. “Người đàn bà ngồi trên nhiều dòng nước; dâm phụ.” Thật là một điều kinh ngạc! Bây giờ nếu chúng ta có ngày này qua ngày khác, tôi có thể lấy người đàn bà đó và lần theo dấu vết của bà ấy từ Ca-in đến Sự Tái lâm của Đức Chúa Jêsus, và chứng minh với anh em bà ta là người đầu tiên tổ chức một giáo hội. Bà là mẹ của tổ chức. Hãy theo dõi, “Người đàn bà ngồi trên nhiều dòng nước. Trên, ngồi trên nhiều dòng nước.”

Bây giờ câu thứ 2.

...kẻ mà các (k-i-n-g-s) vua trong trên đất phạm tội tà dâm với nó, và dân sự trong thế gian cũng say sưa vì rượu tà dâm của nó.

192 Nói cách khác, nó đang tự xưng là một giáo hội Cơ-đốc; cao quý, đẹp đẽ. Hãy xem nó bao phủ mình như thế nào, trong vài phút, bằng bửu thạch và vàng và trân châu. Họ nói, “Ai giống như nó?”

193 Và nó cầm cái chén trong tay, đây “rượu của sự dâm uest,” sự nhơ nhớp của nó, giáo lý mà nó gây ra cho các vua, ô, chỉ để cầu nguyện một chút và “cầu nguyện cho bạn ra khỏi lò luyện

tội,” và tất cả những thứ này. Chính là nó. Anh em đấy. Đó là Lời Đức Chúa Trời mà tôi đang đọc. Hãy xem, “Vậy người đem tôi tới nơi...” Bây giờ chúng ta hãy xem, và làm rượu vang...Đúng thế, câu 3 lúc này. Được rồi.

Và tôi được thánh linh cảm động đem tôi tới nơi đồng vắng; và tôi thấy một người đàn bà đang ngồi trên lưng một con thú sắc đỏ sạm-...con thú,... (“Sắc đỏ sạm,” giàu có, giáo hội giàu có nhất trên thế giới.)

¹⁹⁴ Họ kêu la ở đây, “Ai có thể gây chiến với người đàn bà?” Có một người đàn ông trên thế gian, một người đàn ông duy nhất trên thế gian, của cả thế giới, có quyền lực như sự hiện thấy của Vua Nê-bu-cát-nết-sa đã có. Mười ngón chân chúng chạy ra thành mỗi...Thời kỳ bằng sắt đỏ của Rô-ma tuôn chảy vào mỗi nước trên thế giới. Không có người đàn ông nào khác trên thế gian có lời nói thẩm quyền như giáo hoàng của Rô-ma. Tổng thống Eisenhower có thể phát biểu tại Hoa Kỳ, và đó là luật; nhưng có những quốc gia khác mà ông ấy có thể nói chuyện, và nó chẳng là gì. Nhưng hệ thống tôn giáo Công giáo có thể nói ở Rô-ma, và mọi nước sẽ hoan hô với điều đó. Điều đó đúng. Chính nó đấy. Bây giờ chúng ta sẽ thấy nó ở đâu, và thấy đó có phải là nó hay không, xem thử nó được mô tả ở đây đúng không. Được rồi.

...và tôi thấy một người đàn bà ngồi trên lưng một con thú sắc đỏ sạm, (giàu có), mình mang đầy những tên sự phạm thượng...

¹⁹⁵ Phép báp-têm sai lạc; sự vận hành sai lạc; đang dẫn đường nhiều người cách mù quáng, nói cho họ biết họ có thể chỉ đến nhà thờ, xưng tội, và vân vân, làm một “Kính mừng Ma-ri,” thực hiện sự sám hối. Sự ngu dốt! Chuyện vô lý! Tôi không hiểu làm thế nào các người dân, những đầu óc khôn ngoan tuyệt vời, lại có thể tin những việc như vậy.

...có bảy đầu...

¹⁹⁶ Anh em đấy lần nữa, cùng ma quỷ này đi rình mò khắp nơi, con rồng đỏ đó, con thú cùng mọi thứ, đã có “bảy đầu; mười sừng.”

197 “Và người đàn bà,” người đàn bà, bây giờ, giáo hội. Bây giờ, *con thứ* là “quyền lực” nó có, giáo hội Công giáo Rô-ma, nhưng quyền lực Công giáo Rô-ma. Nhưng, ở đây là nói về giáo hội bây giờ.

Và người đàn bà ấy mặc màu tía và đồ điều, và trang sức bằng vàng và đá quý và hạt châu, tay cầm một cái chén vàng đầy những đồ gốm ghiếc và sự ô uế của sự tà dâm nó:

198 Chính là nó; và một số giáo hội, anh em biết. Phải không? Đã có ở đó; nó đã được hình dung ra. Chỉ cần đọc tiếp xuống và chúng ta sẽ thấy nó là ai.

Và trên đầu nó được ghi một tên, SỰ HUYỀN BÍ, BABY-LÔN LỚN, MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM, SỰ GÓM GHÊ CỦA THẾ GIAN.

199 Được rồi, anh em Tin Lành, đây là chỗ anh em bị gây sức ép. Anh em sẽ thừa nhận nó là dâm phụ, nhưng nó có một bà “MẸ” (của cái gì, của các con trai chẳng?) “CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Đó sẽ là *những người đàn bà*, đúng thế không? Thế thì đó hẳn là *những giáo hội*, đúng thế không? Vậy thì nó là giáo hội mẹ của, phải không? Martin Luther ở đâu đến? Đạo Công giáo. Hết thấy những giáo hội này đã được áp ra từ đâu? Đạo Công giáo, đưa đến giáo lý giống như của họ, và anh em khuất phục trước nó.

200 Vậy thì, người đàn bà xấu xa nhất ở Jeffersonville có thể sanh ra một cô gái đồng trinh chân thật, tốt đẹp, đúng thế, và bà có thể hành động thật thà nếu bà muốn. Và giáo hội Lutheran, Giám Lý, Báp-tít, và Trưởng Lão, và vân vân cũng vậy; họ đã ở trong tình trạng chân thật một thời gian ngắn, khi những—những nhà sáng lập của họ đang giảng Phúc âm ở đó cho họ. Nhưng giờ đây họ đi tới những buổi trình diễn, khiêu vũ, xem ti-vi, hút thuốc, làm đủ mọi thứ khác, (anh em biết đó là sự thật!), ở nhà vào Chúa nhật. Đó là gì? Bởi vì dâm phụ của anh em đang hành động giống như mẹ nó. Điều đó chính xác. Điều đó chính xác.

201 Bây giờ chúng ta hãy xem nét đặc trưng nằm ở đâu. Kinh Thánh nói nó là “MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Và mọi người biết

rằng đó là Rô-ma ngoại giáo, hay Bà Rô-ma giáo hoàng, giáo hội Công giáo. Trong một phút, tôi sẽ chỉ cho anh em thấy, địa vị của nó trên thế gian, thật đúng hoàn toàn chỗ nó đang ngồi. Đúng. Nó ở đâu và nó là ai, Kinh Thánh cũng nói vậy. Không phải tôi; Kinh Thánh! Và nói rằng nó đã sanh ra nhiều giáo hội con gái sau nó. Bây giờ, đúng lắm, Giám Lý, và Báp-tít, và Lutheran, và vân vân, anh em thấy mình đi đến đâu, một “MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Họ sống được lắm, nhưng khi Ánh Sáng bắt đầu chiếu soi...

²⁰² Nó giống như một bầy gián vào trời mùa hè. Bật đèn lên, trên đường có một con gián đang ăn lõi ngô cũ kỹ hoặc thứ gì khác giống như thế, và chiếu ánh sáng vào và xem chúng cố hết sức tìm chỗ ẩn núp như có thể được.

²⁰³ Anh em giảng Phúc âm, hay phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh cho nhiều giáo hội không tin kính, hình thức cũ kỹ này; và hãy xem họ, “Chúng tôi không tin vào việc như vậy. Tôi không tin vào không...” Tại sao? Anh em biết anh em bắt đầu ở điều gì. Đúng thế. Điều đó hoàn toàn đúng.

²⁰⁴ Tôi không nói điều gì chống lại giáo hội của anh em; thưa anh em, anh em có nhiều người trong đó là những viên ngọc quý. Tôi không nói gì chống lại người Công giáo. Tôi yêu những người Công giáo giống như tôi yêu dân sự Đền tạm Branham. Không phải anh em, thưa các bạn, tôi đang cố gắng la lớn vì điều đó. Không phải anh em, Giám Lý và Báp-tít, và Đền tạm Branham. Không phải anh em mà tôi đang la lớn. Chính là tội lỗi mà anh em đang để cho ma quỷ chế ngự anh em! Chỉ vì anh em nghĩ mình đi nhà thờ, anh em nghĩ mình được cứu.

Chúa Jêsus phán, “Nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào Vương quốc.” Và khi anh em nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau kẻ tin.” Đó là sự nói thẳng, thưa anh em. Hoặc, không phải nói thẳng, mà nói thật từ Kinh Thánh. Chúa Jêsus không bao giờ phán, “Có lẽ những dấu hiệu này sẽ theo sau một số kẻ tin.” Ngài phán, “Chúng sẽ theo sau họ.”

Ồ, họ nói, “Này, tôi tin điều đó dành cho các sứ đồ. Tôi tin rằng chỉ có một thế hệ các sứ đồ, và điều đó trở lại nơi bắt đầu.”

205 Và chính bài học chúng ta có tối hôm qua, “Ngài cầm bảy ngôi sao trong tay Ngài,” và mỗi ngôi sao được ban cho mỗi thời đại hội thánh để làm Ánh Sáng, đúng vậy; giống y như có một sứ đồ ở đó, có một sứ đồ ở đó, và một sứ đồ ở đó, và một sứ đồ ở đó; “đó là bảy Thần linh,” trong phần đầu của bài học của chúng ta, “đứng trước Đức Chúa Trời, được sai đến Bảy Thời đại Hội thánh.”

206 Ồ, thưa anh em, anh em có thể loanh quanh với một giáo lý Báp-tít hay Giám Lý tầm thường nào đó, và làm quen với nó; nhưng anh em hãy nhìn điều đó, trong tầm nhìn của Kinh Thánh, một lần. Đúng thế. A-men. Tôi cảm thấy hầu như là sùng đạo ngay lúc này. A-men. Vâng, thưa quý vị. Hãy xem. Thưa anh em, anh em đấy. Đó là sự đánh đập; nhưng trận roi nào, nó không làm anh em tốt...

207 Mẹ, ngồi đằng sau đó, mẹ thường bắt tôi dùng dầu thầu dầu. Chúng tôi là những đứa trẻ nhỏ. Chúng tôi phải ăn bánh ngô và đậu, tất cả các ngày trong tuần, và cả Chúa nhật nữa. Dù thế nào đi nữa, tôi chắc phải uống rất nhiều thuốc. Tối thứ Bảy, bà luôn bắt tôi uống dầu thầu dầu. Và vào tối thứ Bảy tôi có thể nắm mũi mình, như thế này, tôi không nói điều này để đùa giỡn. Tôi sẽ bịt mũi và nói, “Mẹ ơi, con không chịu nổi. Nó làm con phát ốm.”

Bà bảo, “Nếu nó không làm cho con đau, thì chẳng ích gì cho con.”

208 Điều này cũng vậy. Hãy khuấy động anh em lên! Nó sẽ khiến bộ phận tiêu hóa của—của anh em hoạt động tốt, để anh em có thể thực sự tiêu hóa Phúc âm trọn vẹn.

209 Những người Lutheran đến với sự xưng công bình. Ồ, họ chỉ...Được tổ chức hết thầy theo đó, “Vâng, thưa quý ông, chúng ta là giáo hội!”

210 John Wesley đã thấy sự nên thánh. Ông nói, “Tôi thấy nó khác biệt.” Và ông nói, “Điều đó đúng lắm, Luther à, nhưng nó đây này.” Ông là gì? Luther là ngôi sao của thời đại mình, nhưng ở đây là John Wesley. Đúng thế.

211 Vậy thì, thế thì, hết thầy những người Luther trở lại không còn có ích nữa, bởi vì họ đã quên...đã không...Bây giờ, không phải tất cả...Tôi muốn nói giáo hội Lutheran. Những người

Lutheran vẫn có những người tốt, đầy dẫy Đức Thánh Linh. Đúng thế. Nhưng bây giờ hết thầy họ đi trở lại trên giáo hội, vào thời đại đó. Được rồi.

Nơi đây Wesley đã đi tiếp. Ông đã đưa họ qua thời đại của mình.

²¹² Sau đó, điều đầu tiên anh em biết, cùng đến...Sau thời đại Wesley, đến Ngũ Tuần. Và họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ.

²¹³ Chao ôi, những người Giám Lý, và Nazaren, và Thánh Khiết nói, “Ồ, đó là ma quỷ.” Và anh em thấy những gì họ đã làm không? Họ đã bán bỏ Đức Thánh Linh. Và thấy anh em đang ở đâu ngày nay không? Điều đó đúng. Anh em, chính xác những gì anh em đã làm. Chắc chắn, anh em đã làm vậy. Và anh em thất bại trong việc bước đi trong Sự Sáng.

²¹⁴ Còn bây giờ với anh em Ngũ Tuần có sự rất hâm hấp, trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, đến nỗi Đức Chúa Trời đang nhả anh em ra khỏi miệng Ngài. Đúng. Điều đó hoàn toàn chính xác.

²¹⁵ Anh em nói, “Anh có tin vào việc nói tiếng lạ không?” Có, thưa quý vị. “Anh đã bao giờ nói tiếng lạ không?” Vâng, thưa quý vị. Tôi ngợi khen Đức Chúa Trời vì điều đó. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã nói tiếng lạ nhiều lần. Và tôi tin đó là Quyền năng của Đức Chúa Trời. Vâng. Tôi không tin vào chứng cứ ban đầu, lúc này, là việc nói tiếng lạ. Nhưng tôi tin rằng có một Quyền năng của Đức Chúa Trời khiến anh em nói tiếng lạ, những dấu kỳ phép lạ theo sau. Vâng, thưa quý vị.

²¹⁶ Và rồi ma quỷ đã đặt một người bù nhìn ở trên đó, một số người đã nhạo báng và hành động như họ có Đức Thánh Linh. Và hết thầy anh em Hành Hương Thánh, và Thánh Khiết, và Nazaren, cùng hết thầy anh em khác, nhìn lại và nói, “Ồ, tôi không muốn điều nào trong Đó. Ồ!”

²¹⁷ Ồ, chao ôi! Nếu anh em đã có Đức Thánh Linh, hay là một phần của Đức Chúa Trời tận bên trong lòng, được nên thánh như anh em lẽ ra phải vậy, anh em ắt hẳn nhận biết rằng đó là Quyền năng của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus há chẳng phán, “Nếu các người biết Môi-se, các người cũng sẽ biết Ta”? Chắc chắn. Nếu

sự nên thánh là một phần của Đức Thánh Linh đã thanh tẩy và thánh hóa anh em; nếu anh em đã có điều Đó, anh em sẽ nhận biết phần còn lại của Nó khi Nó đến.

218 Bàn tay *này* nhận ra bàn tay *này*. Cái đầu *này* nhận ra cái chân *này*. Đó là một phần của thân thể.

219 Và Kinh Thánh cho biết có chín ân tứ thuộc linh; tiên tri, giáo sư, nhà truyền giáo, và tiên-...vân vân; và—và thông giải các thứ tiếng, nói các thứ tiếng, sự chữa lành Thiêng liêng. Nó sẽ nhận ra từng chút của Nó.

220 Ô, anh em bảo thủ, “Tôi không muốn làm gì với Điều đó.” Chà! Điều đó đang làm cho bức tức ở quanh đây, phải không? Đó là sự thật. Tại sao? Tại sao? Anh em đã được tổ chức. Giáo hội của anh em nói vậy, và đó là lý do anh em không thể thực hiện điều đó.

221 Nhưng nhiều người trong số anh em Giám Lý đi ra và nhận được Đức Thánh Linh. Nhiều anh em là những người Báp-tít đi ra và nhận được Đức Thánh Linh. Vâng, thừa quý vị. Anh em, và nhiều anh em Thánh Khiết đi ra và đã có Đức Thánh Linh. Vâng. Tại sao? Anh em đã không quan tâm những gì giáo hội nói. Anh em đã bước đi trong Sự Sáng. A-men. Anh em không để ý đến những gì đã xảy ra. Anh em biết điều đó thuộc về Chúa, và anh em chỉ bước đi trong Nó.

222 Hãy để bà già—để cho bà già đó ở lại đó, mẹ già của họ. Nó đang hành động giống như mẹ nó trước đó, một gái điếm. Nó đã tổ chức. Đó chính là nguyên tắc bắt đầu của sự nghi ngờ, khi giáo hội Công giáo tổ chức. Rồi đến giáo hội Luther tổ chức sau nó. Rồi giáo hội Giám Lý tổ chức sau nó. Rồi đến giáo hội Báp-tít tổ chức. Và bây giờ có sáu trăm chín mươi sáu tổ chức khác nhau. Và Ngũ Tuần đã làm giống như vậy!

223 Vinh hiển thay! Việc gì vậy? Đức Chúa Trời đang chứng minh rằng Ngài không phải là một tổ chức. Ngài ở trong Thánh Linh, Đức Thánh Linh. Ha-lê-lu-gia! Ha-lê-lu-gia! Vâng, thừa quý vị.

224 Ngài không quan tâm tổ chức của bạn là gì. Điều đó vô lý. Nó được kết hiệp với đạo Công giáo và đi trở lại vào đó, và ở lại trong đó, và bạn nhận cùng dấu hiệu đó giống như nó. Thiên sứ

đã chẳng nói, “Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, và đừng dự phần tội lỗi với nó, thì Ta sẽ nhận ngươi?” “Đừng chạm vào những điều ô uế của nó, thì Ta sẽ nhận ngươi,” Đức Thánh Linh phán.

²²⁵ “Và bất cứ ai thờ lạy con thú, hoặc chữ cái tên của nó.” Ước mong chúng ta có thì giờ để đi vào điều đó; thời gian của tôi đã hết. Tên của kẻ đó là gì? Đạo Tin Lành. “Chúng ta hãy làm một hình tượng giống như nó. Chúng ta hãy làm một tổ chức. Giáo hội chúng ta thật lớn như giáo hội Công giáo.” Họ đã lấy tất cả những thứ này. “Họ có những nhà thờ lớn, và chúng ta cũng vậy. Chúng ta có nhiều tầng lớp trong thành phố như họ đã có, trong nhà thờ của chúng ta, cũng như họ có trong nhà thờ của họ. Hãy để chúng ta làm ra một hình tượng cho con thú.” Và Kinh Thánh đã nói gì, nó là một “DÂM PHỤ,” và đó là một “GÁI ĐIỂM,” qua sự tổ chức.

²²⁶ Nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời thì tự do. “Nếu Con buông tha thì thật được tự do.” Hãy ra khỏi nó! Hãy đẩy dấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Các quốc gia đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã báo trước;
 Những ngày của dân Ngoại đã được tính, với
 những kinh hoàng đè nặng;
 “Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với đất nước của
 chính ngươi.”

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đẩy dấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời,
 khêu đèn lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên! Sự cứu chuộc lỗi đã gần kề. (A-
 men.)

²²⁷ Sự việc đang diễn tiến tuyệt vời! Ngài phán, trong những ngày sau rốt, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ. Vì Cha các ngươi đã bằng lòng cho các ngươi Nước Trời,” đồng ngồi với nhau tại các nơi trên Trời.

²²⁸ Và anh em Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, những người đã cười nhạo Ngũ Tuần...

229 Và, tôi nói, Ngũ Tuần cần một cái phát vào mông Phúc âm kiểu tốt đẹp xưa, bởi vì họ tổ chức. Chính hội Phúc Âm Ngũ Tuần đã đi vào sự—sự lớn nhất của Ngũ Tuần, đã gia nhập liên minh các giáo hội, đúng là nghi thức và lãnh đạm. Và điều tồi tệ nhất mà tôi từng thấy Đức Thánh Linh bị đối xử, gần như, là bởi những thầy giảng Ngũ Tuần. Vì vậy, đừng nghĩ rằng, vì anh em thuộc về giáo hội Ngũ Tuần, nên anh em đã được cứu.

230 Anh em chỉ được cứu khi anh em thật sự được làm phép báp-têm bằng Thánh Linh, của Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh, hiệp nhất với Ngài trong Quyền năng phục sinh của Ngài, ra đi với những dấu kỳ phép lạ, đi theo Thánh Linh đó bất cứ nơi nào Nó đi. Những dấu hiệu đi theo các tiên tri. Những dấu hiệu đã đi theo Chúa Jêsus Christ. Các dấu hiệu đi theo các sứ đồ. Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau họ,” cho đến khi Ngài trở lại lần nữa.

“Có phải Điều đó nói thế không, Anh Branham?”

231 “Các ngươi hãy đi khắp thế gian, rao giảng Quyền năng và sự biểu hiện này cho mọi dân tộc.” Và nó còn thiếu hai phần ba số người, chưa bao giờ nghe về Điều đó. “Và những dấu hiệu này sẽ theo sau họ.” “Họ!” “Mọi dân tộc!”

232 Vinh hiển thay! Chà!Ồ, chao ôi! Có lẽ anh em sẽ nghĩ tôi bị điên. Thưa anh em, tôi sẽ nói với anh em, tôi yêu tôn giáo thời xưa tốt đẹp này. Vâng, thưa quý vị, hãy neo chặt vào trong Đấng Christ!

233 Bây giờ anh em hiểu dấu hiệu của con thú là gì không? Đó là dấu hiệu của sự bỏ đạo. Đó là người là một...chỉ suy nghĩ, rằng, “Ồ, tôi thuộc về giáo hội, và tôi thực sự tốt như người bên cạnh. Tôi không thuộc về giáo hội này à?” Và anh em có nhận biết, tổ chức giáo hội của anh em mà anh em đang phụ thuộc, nó đến từ đâu không? Anh em có nhận thức không?

234 Kinh Thánh nói, “Kể nào thờ lạy con thú, nhận dấu hiệu của nó, hay là ghi tên của nó,” bây giờ xem, “ở trán hoặc tay,” đó là sự *hiếu biết* hay *việc làm*. Điều đó không có nghĩa là anh em có một hình xăm to tướng trên mặt mình. Nó không phải thế. Không nói về bề ngoài. Nó đang nói về thuộc linh.

235 Và theo dõi người đó và thấy người đó biết về Kinh Thánh. Hãy nghe người đó và thấy người đó đi tới đâu. “Nếu người nào không có sự Dạy dỗ này, thì không có Sự Sáng trong người đó,” Kinh Thánh nói vậy. Hiểu không? Hiểu không? Hãy xem người đó đi tới đâu. Hãy xem người đó làm gì.

236 Người đó nói, nói, “Ồ, tôi—tôi thuộc về. Tôi là người Tin Lành. Vâng, thưa ông. Tôi—tôi thuộc về giáo hội nào đó *này*. Vâng, thưa quý vị.” Và vào Chúa nhật các bạn chỉ có đủ sự tin kính cho điều đó để trở vào khi bên ngoài trời mưa. Người đó bị đánh gục, thay vì đi đến buổi nhóm cầu nguyện, anh em đóng cửa nhà thờ, và ngồi xem ti-vi. Anh ta đi ra ngoài đây và uống rượu và tiếp tục, và hành động như phần còn lại của thế gian, nhưng anh ấy thuộc về hội thánh. Hãy nhớ, rằng đó là dấu hiệu của tội lỗi.

237 Bây giờ chúng ta hãy đọc thêm một chút, nhanh lên, và rồi tôi sẽ kết thúc. Chúng ta đã hết giờ. Chúng ta hãy đọc câu 6 bây giờ.

Và tôi thấy người đàn bà đó bây giờ (giáo hội) say huyết của các thánh đồ...

238 “Say huyết của các thánh đồ.” Anh em biết, Kinh Thánh nói, khi nó đã bị hủy diệt, mọi người mà đã chết vì đạo, trên đất, tội lỗi đã được tìm thấy trong giáo hội Công giáo. Chính xác, từ lúc đầu.

...và với huyết của những kẻ tuận đạo vì Chúa Jêsus: và...(Giăng đang nói lúc ấy)...và khi tôi thấy nó, tôi lấy làm lạ lắm.

239 Giăng đã nói! Bây giờ chúng ta hãy xem ở đây. Giăng nói, “Tôi đã thấy người đàn bà; bà ta rất đẹp, một giáo hội lớn đáng yêu. Bà có cả một đám giáo hội được bà sanh ra, ‘mẹ của những gái điếm.’ Và tôi nhìn lại đằng xa kia, và làm thế nào người đàn bà đó có thể...Bà đang đưa ra giáo lý sai lầm đó, gây cho các vua và những người vĩ đại say huyết với nó. Và tại đây các con gái bà đang đang làm giống như vậy. Nhưng tôi nhìn bà; bà rất đẹp!”

240 Một chỗ trong Kinh thánh nói, “Ta ngồi như một nữ vương và không cần gì cả.” Thấy không?

241 Và rồi ông, Giăng, nói, “Tôi ngưỡng mộ bà. Tôi nhìn vào bà, và nhìn với vẻ ngưỡng mộ vô cùng. Tôi ngưỡng mộ bà ấy.”

*Và thiên sứ phán với tôi rằng, Sao ngươi lấy làm lạ?
Ta sẽ cắt nghĩa cho ngươi...Ta sẽ cắt nghĩa cho ngươi sự
huyền bí của người đàn bà, và...con thú mà chở nó, là con
thú có...bảy đầu và mười sừng.*

242 Bây giờ hãy xem liệu chúng ta có đúng không. Nếu chúng ta hiểu đúng về đạo Công giáo, thì anh em biết đạo Tin lành đang theo nó. Để anh em hiểu...Anh em, anh em có đủ sự thông minh để biết điều đó, đấy. Hãy theo dõi.

Con thú mà ngươi đã thấy,...không còn nữa; và là...

243 “Con thú.” Bây giờ hãy xem. Bây giờ anh em sẽ để ý ở trên đây, nó cho biết có bao nhiêu vị vua; đã bị ngã xuống như thế nào, một người phải đến.

...và sẽ lên từ dưới vực sâu không đáy...

244 Không phải trên Kinh Thánh! Từ trong một đám các mê tín dị đoan nó đã được tạo ra. Không có nền tảng cho nó. Anh em lấy “ngục luyện tội” ở đâu? Anh em hiểu điều này “không ăn thịt,” và “linh mục không cưới vợ,” cùng tất cả những điều khác này họ làm ở đâu như, “sự xưng tội”? Anh em nhận điều đó ở đâu? Không tìm thấy chỗ nào có điều đó cả. Nó đến từ địa ngục. Kinh Thánh nói vậy. Nó đi ra, con thú, quyền lực, giáo lý nó có, “Đến từ vực sâu không đáy.”

...và đi đến chốn hư mất...

245 “Chốn hư mất” ở đâu? Địa ngục. Đi trở lại ngay chỗ nó đã đến.

...và họ cư ngụ trên đất thấy con thú thì đều lấy làm lạ, là những kẻ không có tên ghi trong sách...từ khi sáng thế, khi họ nhìn thấy con thú mà trước đã có,...nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến.

246 Bây giờ, những giáo hội Tin Lành nói, “Ồ, làm sao có thể có điều đó, vì họ nói, ‘Tôi tin Chúa Jêsus Christ. Ngài là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân tôi?’” Ma quỷ cũng tin vậy, thưa anh em.

247 Nó phải được sự tái sinh, một sự Sinh ra mới, sự sinh lại. Khi anh em được sinh lại, tên của anh em được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con.

248 Anh em nói, “Tôi thường tự hỏi. Ồ, cái gì, tôi không tốt bằng người khác sao? Tôi không tốt bằng một đám thánh quá máu ngu ngốc như các anh sao? Tôi thông minh như vậy. Tôi đã có chúng trong...Tôi đã có bằng cấp. Tôi đã tốt nghiệp đại học. Tôi đến từ một gia đình tốt. Người của tôi là những thuộc viên giáo hội, trước tôi. Tôi không tốt như anh à?”

249 Nó nói, “Cả thế giới,” Tin Lành và tất cả, “đều tự hỏi,” tất cả ngoại trừ những người có tên được chép trong Sách.

250 Tại sao những tên đã được viết? Họ là Dòng dõi của Áp-ra-ham, “và là những kẻ kế nghiệp theo như lời hứa, người được chọn trước khi sáng thế.” Đó là lý do tại sao họ không thối mất. Để ý ở đây, bây giờ hãy xem những gì ông ấy nói. Hãy xem những điều này trong Sách Sự Sống của Chiên Con.

Và đây là tâm trí mà có sự khôn ngoan.

251 Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Sự khôn ngoan có phải là một trong những ân tứ của Đức Thánh Linh không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế không? Bao nhiêu người tin rằng Kinh Thánh, Cô-rinh-tô Nhất 12, dạy rằng những ân tứ và tất cả trong hội thánh, là sự khôn ngoan, chúng ta hãy xem, một trong những ân tứ không? Vậy thì, làm thế nào anh em có thể nói không có sự nói các thứ tiếng lạ? Làm sao anh em có thể nói không có sự thông giải tiếng? Làm sao anh em có thể nói không có sự chữa lành Thiêng liêng? Vì cùng một thân thể...Nếu tôi là thân, có một tay phía bên này, và một tay phía bên này, có một chân ở đó, làm sao anh em có thể nói tay đó thì, không thuộc về chân? Anh em không nghe những gì Phao-lô đã nói sao?

252 Bây giờ theo dõi, ông đang nói trong những ngày sau rốt, ngay với Thân thể, nói, “Đây là với người có sự khôn ngoan.” Ồ, tôi thích điều này. Ồ, chao ôi! Đây là những gì sẽ gây sốc cho anh em. Hãy lắng nghe điều này. Được rồi. “Đây là tâm trí có sự khôn ngoan.” Nếu tất cả những ân tứ của Đức Thánh Linh đó không giáng xuống cho mọi thời đại, thế thì tại sao ông nói điều này dành cho ngày sau rốt? Nếu sẽ không có những ân tứ trong hội thánh, trong những ngày sau rốt, tại sao lúc đó ông nhắm vào điều này với những ngày sau rốt? “Đây là với người mà có sự khôn ngoan.”

...Bảy cái đầu tức là bảy hòn núi, mà người đàn bà ngồi lên.

253 Bao nhiêu ngọn đồi? Bao nhiêu thành phố trên thế giới, mặc dầu, mà một giáo hội đó ngồi trên bảy ngọn đồi? Chỉ có một. Đó là đâu? Thành phố Vatican ở Rô-ma. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Kinh Thánh nói rằng dân phụ kinh tởm này đã khiến cho cả thế gian phạm tội tà dâm, và đã sanh ra một đám con gái nhỏ để dạy về điều giống như bà đã làm; chúng không tệ như bà, nhưng chúng là những gái điếm. Đã dạy họ làm điều tương tự. Ông nói, “Sự bắt đầu của điều đó sẽ là người đàn bà,” hay một giáo hội, “đang ngồi trên bảy ngọn đồi,” ở Rô-ma. Tôi đã tìm khắp thế giới; cho tôi biết nó ở đâu, “một nhà thờ ngồi trên bảy ngọn đồi.” Bây giờ tôi đang đọc điều này từ Kinh Thánh.

Và có bảy vì vua nữa: năm vì trước đã đổ,...

254 Nếu chúng ta lấy lịch sử, và quay lại ngay và chỉ ra nó, nơi các vị vua đã đổ, ở Rô-ma, từ vương quốc Ba-by-lôn.

...một vị hiện có (Nero), và một vì nữa chưa đến; và... vị ấy cũng chẳng còn được bao lâu (khoảng sáu tháng) khi ông đến.

255 “Và con thú...” Ồ! Hãy xem điều này. Bây giờ quyền lực sẽ xảy ra ở dân ngoại giáo.

Và con thú trước đã có, nay không còn nữa, ngay... là vì vua thứ tám, (bây giờ hãy xem) và nó cũng ở trong thứ bảy,...

256 Hết thấy anh em đều biết một vị vua khủng khiếp là thế nào. Ông ghét... Ông ta móc mẹ mình trên một giá gỗ của xe ngựa và kéo bà qua các đường phố, rồi đốt cháy thành phố, và đã chơi đàn vi-ô-lông trên đồi. Điều đó cũng cùng một loại linh đang thống trị giáo hội đặt trong nơi ngoại giáo. “Vua thứ tám, cũng ở trong số bảy. Và trước đã có, nay không có nữa; và hiện có, nay không có nữa; và hiện có, và không có nữa,” cứ như thế.

...và sẽ đi đến chỗ hư mất.

257 Thẳng cho đến thời điểm Chúa Đến, và nó sẽ bị quăng vào địa ngục.

Và mười cái sừng mà người đã thấy, là mười vị vua, mà chưa nhận được vương quốc mình; nhưng họ nhận quyền vua với con thú trong một giờ.

258 Ồ, nếu chúng ta chỉ có...“Chưa nhận được quyền.” Họ không phải là vua. Họ không có...Họ không thể. Những chiếc sừng không có vương miện. “Họ nhận quyền giống như vua.” Đó là gì? Những nhà độc tài; không được đội mũ miện của vua. Những nhà độc tài! Ồ, chao ôi!

259 Bây giờ, ồ, khi tôi đọc điều này, đôi khi lòng tôi thấp thỏm vui mừng, được rồi, khi tôi nghĩ về việc chúng ta đang sống ở đây như thế nào trong ngày cuối cùng.

Và mười cái sừng mà người đã thấy là mười vị vua, mà chưa nhận được vương quốc mình; nhưng họ nhận quyền vua với con thú trong một giờ.

Những người này cũng một lòng, và trao quyền lực và sức mạnh mình cho con thú.

Họ tranh chiến cùng Chiên Con, và Chiên Con sẽ được thắng:...

260 Rồi đến Trận chiến Ha-ma-ghê-đôn diễn ra; sẵn sàng cho Thiên hy niên.

...vì Ngài là Chúa của chúa, và Vua của vua:...(đừng chán nản)...và những kẻ được kêu gọi ở với Ngài, những kẻ được chọn,...

261 Không phải anh em; Ngài thắng. Anh em có Đức Thánh Linh, anh em phải la lên chiến thắng. Đức Chúa Trời đã chọn anh em trước khi tạo dựng thế gian. Nếu anh em không thể thấy Ánh Sáng Phúc âm được, chính là vì anh—anh em thật sự bị mù.

...những kẻ được chọn, cùng trung tín.

Đoạn ngài lại phán với tôi rằng, Những dòng nước người đã thấy, trên có dâm phụ ngồi, tức là các dân tộc,... các chúng, và các nước, và các tiếng.

262 Nói cách khác, người đàn bà đang ngồi ở đây, giáo hội, sẽ đưa ra giáo lý của mình cho mọi người, mọi người, và các thứ tiếng. Chính nó đẩy. Nó cai trị trên họ. Nó ngồi trên họ, có quyền lực

thống trị họ. Nó đang ngồi trên bảy ngọn đồi, mặc áo đồ sộ, tô điểm bằng sự giàu có của thế gian. Nó đấy.

Và mười cái sừng người đã thấy trên con thú, chúng sẽ...

263 Hãy nhìn xem bây giờ, anh em đang bước vào quyền lực của chủ nghĩa cộng sản.

...chính mình con thú sẽ ghét dân phụ, và sẽ làm cho nó hoang vu và lỏa lồ, và sẽ ăn thịt nó, và thiêu nó bằng lửa.

Vì Đức Chúa Trời đã để cho chúng có lòng vâng làm theo ý muốn Ngài, và khiến chúng có chung một ý, và ban nước mình cho con thú, cho đến khi những lời Đức Chúa Trời...được ứng nghiệm.

264 Ha-lê-lu-gia! “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ qua đi.” Nhìn xem!

...người đàn bà người đã thấy...

...người đàn bà người đã thấy tức là cái thành lớn, hành quyền trên các vua ở thế gian.

265 Chỉ cho tôi một thành phố trên thế giới đang trị vì các vị vua trên trái đất, theo bất kỳ cách nào bạn muốn, bên ngoài hệ thống phân cấp Công giáo ở Rô-ma, ngồi trên bảy ngọn đồi. Không một thành phố nào, và đã không bao giờ, và sẽ không bao giờ tồn tại; ngoài Thành phố Mới mà đến từ Thiên đàng. Đúng thế.

266 Bây giờ, chờ một phút. Tôi muốn chỉ cho anh em thấy điều này lần nữa, để Chúa lưu tâm và ban phước cho chúng ta với nhau khi chúng ta đọc lời này. Được rồi. Xem ở đây bây giờ, tôi đang đọc chương thứ 13. Tôi đang bắt đầu từ câu thứ 15.

Và nó được quyền hà hơi sống vào tượng con thú...

267 Đó là ở Hoa Kỳ, nơi mà chúng ta đã thấy xuất hiện, anh em thấy đấy, một hình tượng.

...hầu cho hình tượng ấy của con thú sẽ nói được, và khiến hết thấy nhiều người mà không thờ lạy tượng con thú đó bị giết đi. (Đó là sự tẩy chay.)

Và nó đã khiến tất cả, cả nhỏ và lớn, giàu và nghèo, tự chủ và tòi mòi, đều chịu ghi dấu hoặc trên tay hữu, hoặc trên trán của họ...-đầu.

Và để cho không ai có thể mua hoặc bán, ngoại trừ người có dấu hiệu, hoặc tên của con thú, hoặc số của tên nó.

268 Bây giờ hãy xem, bây giờ, để kết thúc bây giờ, thực kỹ, trước khi chúng ta kết thúc. Câu thứ 18. Hãy lắng nghe.

Đây là sự khôn ngoan.

269 Thấy Đức Thánh Linh đang kêu gọi các tín hữu trở lại trong ngày sau rốt không? Nhóm nhỏ đó ở đó, đang nói, đang kêu gọi nhóm nhỏ đó trong ngày nay, “Đây tỏ ra sự khôn ngoan cho kẻ nào có sự khôn ngoan trong hội thánh. Hãy để người đó hiểu điều này.”

...Hãy để kẻ nào có sự thông minh, hãy tính số con thú: vì đó là một số người, (không phải một nước) một người; và số nó là Sáu trăm sáu mươi sáu.

270 Và ở ngay trên Thành phố Vatican...Đừng nói với tôi bây giờ; tôi đã có *Những Sự Kiện Về Đức Tin Chúng Ta*, và hết thảy, đấy. Ở bên trên Thành phố Vatican, và giáo hoàng đứng như “người thay thế Con Đức Chúa Trời.” Tôi có những người bạn Công giáo đang ngồi ngay tại đây, đó là người Công giáo, đang ngồi ở đây và biết đó là sự thật. Người của tôi, có lẽ, trước tôi, cũng theo Công giáo. Hiểu không?

271 Họ gọi Thánh Patrick là người Công giáo, và ông ấy chưa bao giờ là người Công giáo. Người ta nói Joan xứ Arc là thánh đồ; và những linh mục đã thiêu cháy cô như một phù thủy. Không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus phán, “Các ngươi tô trắng mộ các đấng tiên tri, mà các ngươi đã giết, các ngươi đã tô trắng mồ mả.” Đúng thế.

272 Hãy xem, đó là số của một con người. Và trên giáo hoàng của Rô-ma, nó đã viết, “VICARIVS FILII DEI.” Nó được viết bằng chữ cái La Mã. Chính anh em cần viết nó ra, ngày mai. V, I, C, I, R, ò, chỉ viết nó ra, bằng chữ cái La-mã, và vạch ra một hàng rồi cộng vào, và thấy điều anh em có: sáu trăm sáu mươi sáu. Người ấy đang ngồi ở đâu? “Trên bảy ngọn đồi.”

273 Và từ đó xuất hiện tổ chức tôn giáo, dạy giáo điều thay vì Kinh Thánh. Và những tín đồ Tin Lành thoát ra từ nó, và chỉ đang làm điều thật giống như họ, bởi vì Nó đã nói nó là “DÂM PHỤ,” và họ là “NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Đưa ra một phép báp-têm sai lạc, với một tôn giáo sai lạc, với quan niệm sai lạc về Đức Thánh Linh, với một quan niệm sai lầm về địa ngục, và tất cả những điều như thế, và những người Tin Lành đi theo bước chân.

Nhưng sẽ có Ánh sáng vào buổi tối,
 Con đường vinh quang chắc chắn bạn sẽ tìm
 thấy; (Đúng thế.)
 ...đường lối, là Ánh sáng ngày nay,
 Được chôn trong trong Danh tôn quý của Chúa
 Jêsus.
 Trẻ và già, hãy ăn năn tất cả tội lỗi của mình,
 Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
 Những Ánh Sáng chiều tối đã đến,
 Đó là sự việc rằng Đức Chúa Trời và Đấng
 Christ là Một. (A-men!)

274 Thưa anh em, tôi đang nói với anh em, đó là Ánh Sáng chiều tối đang chiếu sáng. Cùng sự Dạy dỗ Sứ đồ, cùng phép báp-têm sứ đồ, cùng sự đầy đầy sứ đồ của Đức Thánh Linh, cùng những dấu kỳ phép lạ của các sứ đồ, đang lộ ra qua dân Ngoại; giống như họ đã làm với người Do-thái, trở lại đó vào lúc sáng sớm, ở đây là lúc mặt trời đang lặn.

Có những người hầu như ở khắp mọi nơi,
 Tấm lòng của họ bùng cháy
 Với Lửa giáng xuống vào Lễ Ngũ Tuần,
 Đã thanh tẩy và làm cho họ sạch;
 Ồ, Nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài!
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Một trong họ, tôi là một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ;

Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Họ nhóm lại trong phòng cao,
 Hết thấy đều như Danh Ngài cầu nguyện,
 Họ đã chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh
 Linh,
 Và Quyền năng hầu việc đã đến;
 Bây giờ những gì Ngài đã làm cho họ ngày đó
 Ngài sẽ làm giống như vậy cho anh em,
 Tôi rất vui vì tôi có thể nói rằng tôi là một trong
 họ. (Phải không?)

Hãy đến, hỡi anh em, tìm kiếm ơn phước này
 Điều đó sẽ thanh tẩy lòng anh em khỏi tội lỗi,
 Nó sẽ bắt đầu rung chuông vui mừng
 Và sẽ giữ cho linh hồn anh em rực cháy;
 Ồ, nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

275 Ô, vì Phúc Âm vinh hiển này!

Nó đang nhỏ máu, phải, nó đang nhỏ máu,

276 Phải trả giá! “Nếu kẻ nào theo Ta, thì hãy từ bỏ mình, vác thập
 tự giá mình,” cái chết, “mà theo Ta.”

Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
 Huyết của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

Người đầu tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh
 Linh này,
 Là Giăng Báp-tít, nhưng người đã chết như một
 con người;
 Rồi đến Chúa Jêsus, họ đã đóng đinh Ngài,
 Ngài đã rao giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con
 người khỏi tội.

Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giăng thiêng liêng,
Họ đã từ bỏ sự sống mình để Phúc Âm này được
chiếu sáng;

Họ đã trộn huyết của họ, với những tiên tri
xưa,

Để Lời thật của Đức Chúa Trời có thể được
giảng rao chân thật.

Rồi họ ném đá Ê-tiên, ông đã rao giảng chống
lại tội lỗi,

Ông đã khiến người ta giận dữ ném vào đầu
ông;

Nhưng ông đã chết trong Thánh Linh, người đã
liạ khỏi xác,

Và đã đi đến gia nhập cùng những người khác,
đạo quân ban cho sự sống đó.

Nó đang nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này vẫn đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lễ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này vẫn đang nhỏ máu.

Những linh hồn dưới bàn thờ, đang kêu khóc,
“Cho đến chừng nào?”

Vì Chúa phạt những kẻ đã làm sai trái; (Làm
trò cười, đấy, Ồ, chao ôi!)

Nhưng sẽ có nhiều người hơn sẽ cho đi huyết
sự sống của mình

Cho Phúc Âm Thánh Linh này và dòng huyết
đỏ thắm của nó.

Nó đang nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này cứ đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lễ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

277 Bây giờ chúng ta hãy quay lại, bắt tay nhau.

Nó đang nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,

Huyết của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

²⁷⁸ Anh chị em yêu Chúa không? Cầu Chúa ban phước cho anh chị em.

²⁷⁹ Cha ôi, con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho hội chúng này, và xin cho họ vui mừng về nhà. Cầu xin họ đến với Suối đầy Huyết, rút ra từ những mạch máu của Em-ma-nu-ên. Cầu xin cho họ từ bỏ tất cả những đường lối hội thánh giả cũ kỹ, và đến nhận lãnh Đức Thánh Linh. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Chúc ngủ ngon. Xin Chúa ở cùng anh chị em.

DẤU HIỆU CỦA CON THÚ VIE54-0513

(The Mark Of The Beast)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Năm, ngày 13 tháng Năm, năm 1954, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org